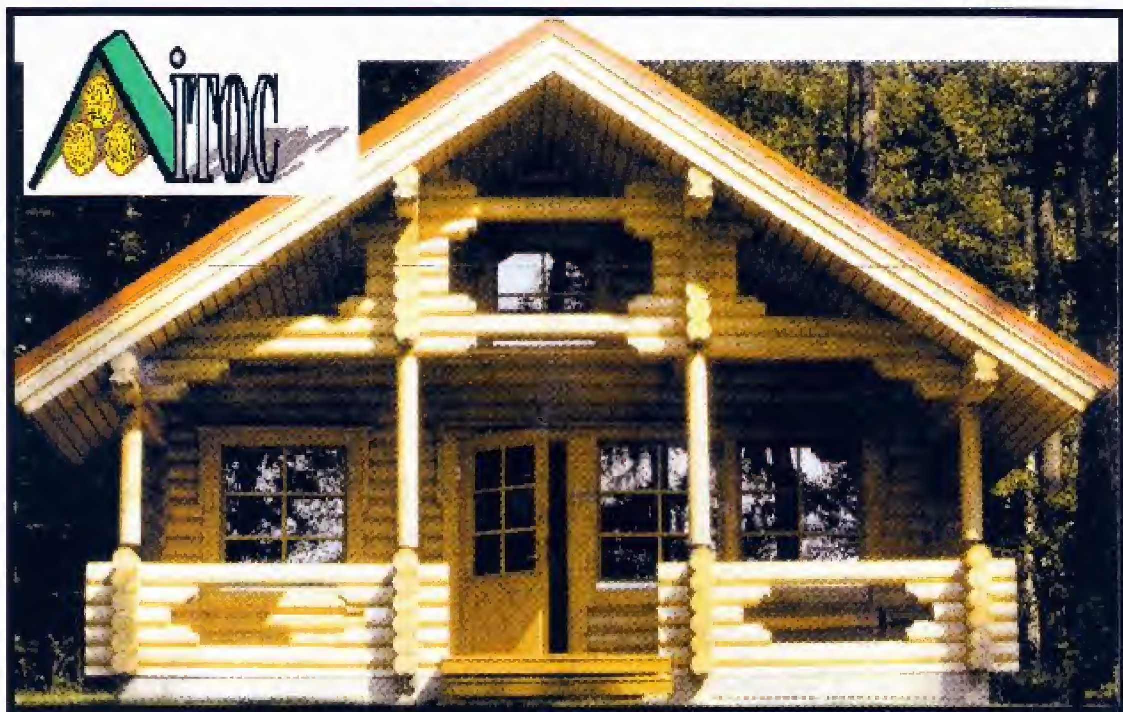
Наш ДІМ

4
2001

Для тих, хто будує чи вже має оселю

"ЛІТОС"

пропонує

класично рублені із оциліндрованої деревини будинки, дачі, лазні, сауни...

(Стор. 8-9)

Авторські проекти – мрія кожного забудовника

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – ВОДОПОСТАЧАННЯ КОТЕДЖІВ, МЕБЛІ – ВЛАСНОРУЧНО, І НЕ ТІЛЬКИ!

Дах - власноручно!

***Шановні читачі журналу!** Наша рубрика "Українська мрія - власний дім", яку ми започаткували ще у 1999 році, знайшла у Вас широкий відгук. На жаль у редакцію надійшли і критичні листи. Зокрема, щодо матеріалу про дах і покрівлю. Ці питання були висвітлені на наших сторінках не зовсім вдало і повно. Редакція признає допущений недолік і сьогодні доповнює матеріал про влаштування даху. У наступному номері буде детально висвітлено питання влаштування покрівлі.*

Головні складові несучої конструкції даху - кроквʼяні ферми і лати.

Покрівля - лише зовнішня частина даху, що вкладають на несучу конструкцію. Остання складається з *кроквʼяних ферм* і лат.

В основі кроквʼяної ферми лежить *трикутник*, як найбільш тверда й економічна конструкція. Він утворюється з двох кроквʼяних ніг (верхній пояс ферми) і бантини – затяжки (нижній пояс). Кроквʼяні ноги верхніми кінцями зʼєднують з коньковим прогоном. Нижні кінці кроквʼяних ніг, а також кінці нижнього пояса кріплять на зовнішніх стінах будинку. Така конструкція, що складається лише з верхнього і нижнього поясів, здатна витримати лише дуже легку покрівлю. Важкі покрівельні матеріали потребують міцної опори. Тому більшість ферм обладнують додатковими внутрішніми підпірками (підкосами, стояками, хомутами).

Кроквʼяні ферми для різних форм даху мають свої особливості (рис. 1).

Ферми двосхилих котеджів можуть бути *висячими або похилими* (залежно від способу кріплення ферми до стін будинку).

Найпростішу конструкцію *висячих ферм* використовують для встановлення на однопрогінних будинках (тобто на будинках без середньої несучої стіни (рис. 1, *А*). Такі будинки мають внутрішнє вільне планування і їх ширина не перевищує 6 м. Кроквʼяна ферма в цьому випадку спирається своїми кінцями лише на стіни будинку без проміжних опор. Її конструкція проста - дві кроквʼяні ноги, бантина і пара підкосів. Кроквʼяні ноги між собою і бантиною зʼєднують шурупами чи цвяхами за допомогою двосторонніх кутових накладок (дощечок товщиною 25 мм).

Якщо ширина однопрогінного будинку перевищує 6 м (рис. 1, *Б*), необхідна ферма *з великою кількістю підкосів*. Та ж вимога і до дахів, на які діє велике навантаження від снігу. Така ферма має спарені верхні і нижні пояси.

При прогонах більше 8 м між вершиною верхнього пояса і бантиною (затяжкою) встановлюють *"бабку"* (рис.1, *В*).

Похилі ферми (рис. 1, *Г*) встановлюють для двопрогінних будинків із середньою несучою стіною. Вони спираються своїми кінцями на зовнішні стіни будинку, а середньою частиною - на внутрішню стіну. Якщо ширина будинку становить 10 м, досить однієї додаткової опори, а якщо вона сягає до 15 м, тоді бажано встановити дві опори. Верхні кінці кроквʼяних ніг зʼєднують внапуск за допомогою кутових накладок. Нижні кінці кроков кріплять до опорних брусків (мауерлатів) розміром 100x100 мм. *Мауерлати* в більшості випадків заготовлюють з цілих колод, обтесаних на два канти, але іноді з метою економії їх роблять з обрізків довжиною 0,6-0,7 м. У середині ферми встановлюють стояк, на який спирається вершина верхнього пояса ферми.

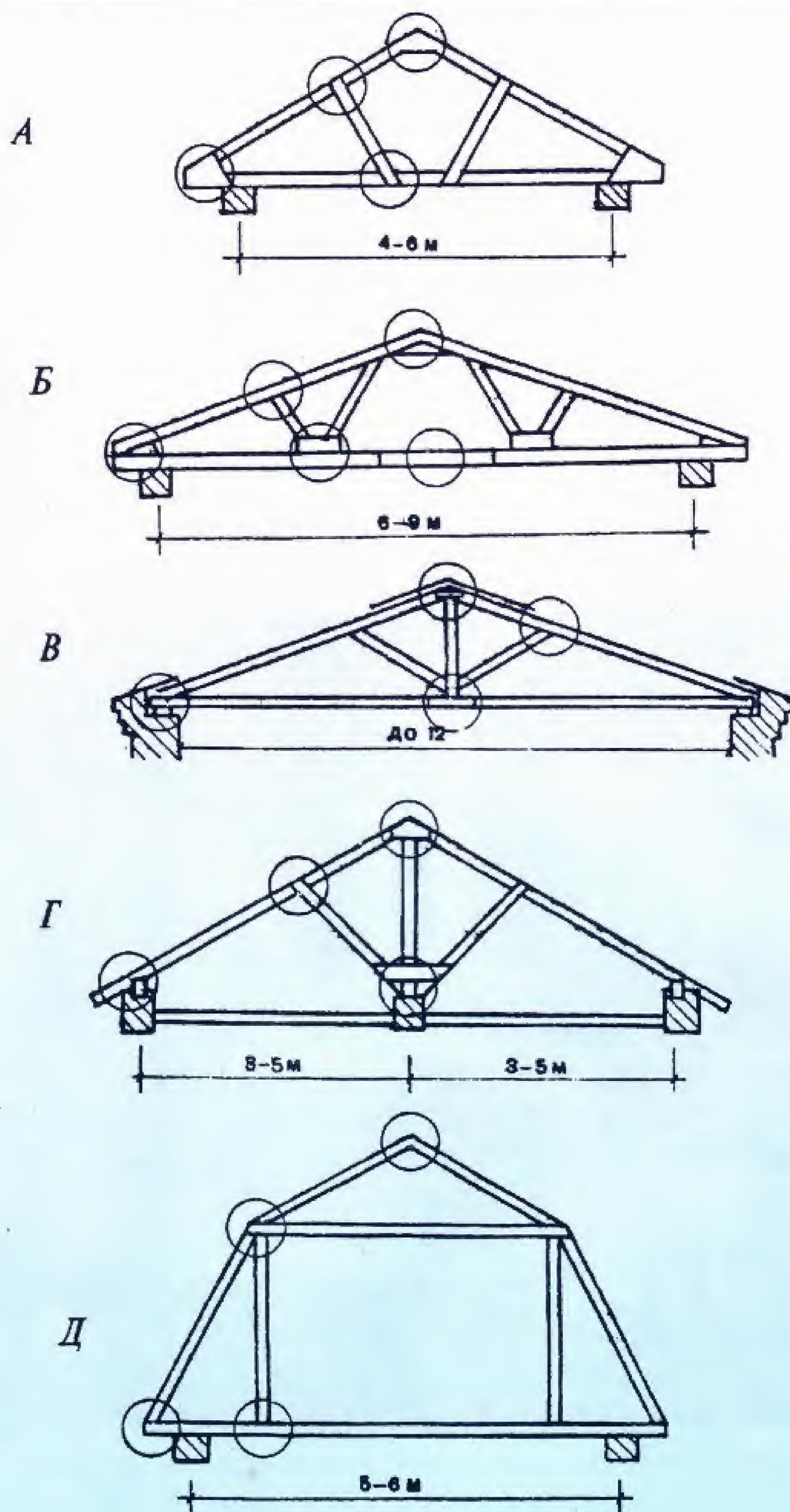

Рис. 1. Кроквʼяні ферми: *А* – висяча ферма однопрогінного будинку; *Б* – ферма з підкосами; *В* – ферма для однопрогінного будинку більше 8 м; *Г* – похила кроквʼяна ферма; *Д* – ферма для мансардного даху.

Для мансардних дахів виготовляють ферми особливої конструкції (рис. 1, *Д*). Їх також можна встановлювати з кріпленням на внутрішню стіну (для двопрогінних будинків) чи без нього (для однопрогінних). Особливістю мансардних

ферм є *наявність міжповерхового перекриття замість бантин.* Це зумовлено тим, що нижній пояс є основою для підлоги мансардного приміщення. Верхні і нижні пояси, а також вертикальні стояки і горизонтальні скріпи повинні бути спареними, виконаними з подвійних брусів. Для двопрогінної мансардної конструкції подвоєння необов'язкове, бо вона має додаткову опору в центрі.

У вершині кроков'яної конструкції даху вкладають прогін, що служить основою майбутньому коньку даху. Коньковий прогін роблять з колод великого поперечного перерізу або збивають з двох дощок товщиною 50 мм.

Решетування (опалубка) - це сукупність брусів, перпендикулярно вкладених на кроков'яні ноги. Вона безпосередньо сприймає навантаження покрівельного матеріалу й у свою чергу тисне на крокви, які передають навантаження несучим стінам.

Решетування може бути *суцільним*, коли зазор між брусами не перевищує 1 см, або *розрідженим* з кроком у 3-4 см. Суцільну опалубку як правило виконують з двох шарів, першого - розрідженого і другого - суцільного з дощок, укладених під кутом у 45° до дощок нижнього шару.

Суцільне решетування влаштовують під м'яку покрівлю, плоский азбестоцементний і безазбестовий шифер, металочерепицю і м'яку черепицю. Розріджене решетування цілком підходить для сталевої покрівлі, покрівлі з глиняної чи цементно-піщаної черепиці, а також для покрівлі з хвилястих азбестоцементних листів.

Обрешетувальні бруси прибивають до кроков цвяхами, довжина яких дорівнює товщині двох брусів. У місцях стиків і перетинів схилів (на коньку, ребрах, розжолобках), а також по карнизних звисах завжди роблять суцільне решетування.

Звичайно несучу конструкцію виконують з лісоматеріалів (дощок, брусів, жердин) з деревини *хвойних порід*. У цегельних і блокових будинках крокви і решетування можуть бути зроблені *з інших матеріалів* (наприклад, з залізобетону чи металу).

Таблиця. **Відстані між кроквами несучої конструкції,м**

Розмір перерізу ноги крокви, мм	Відстань між опорами, м				
	3	3,5	4	4,5	5 1
I Дошки:					
40x40	1,4	1			
50x180	1,5	1.2	0,9		
50x200		1,5	1,1	0,7	
60x220			1,2	0,9	
II Колоди:					
130	1,1	0,7			
140	1,4	1	0,7		
150	1,5	1,3	0,9		
160		1,4	1	0,7	
170		1,4	1,1		
180			1,5	1,2	0,9
III Пластини:					
160/20	1,3	1	0,7		
180/20			1		
200/20			1,2	1	0,7
220/20			1,5	1,3	0,9

Що стосується дерев'яної конструкції даху, то для різних елементів вибирають деревину відповідного сорту. Затяжку заготовлюють з деревини тільки 1 сорту, кроков'яні ноги і стояки - з деревини 1 чи 2 сорту. Підкоси роблять з деревини 2-3 сорту. В цілому для деталей несучої

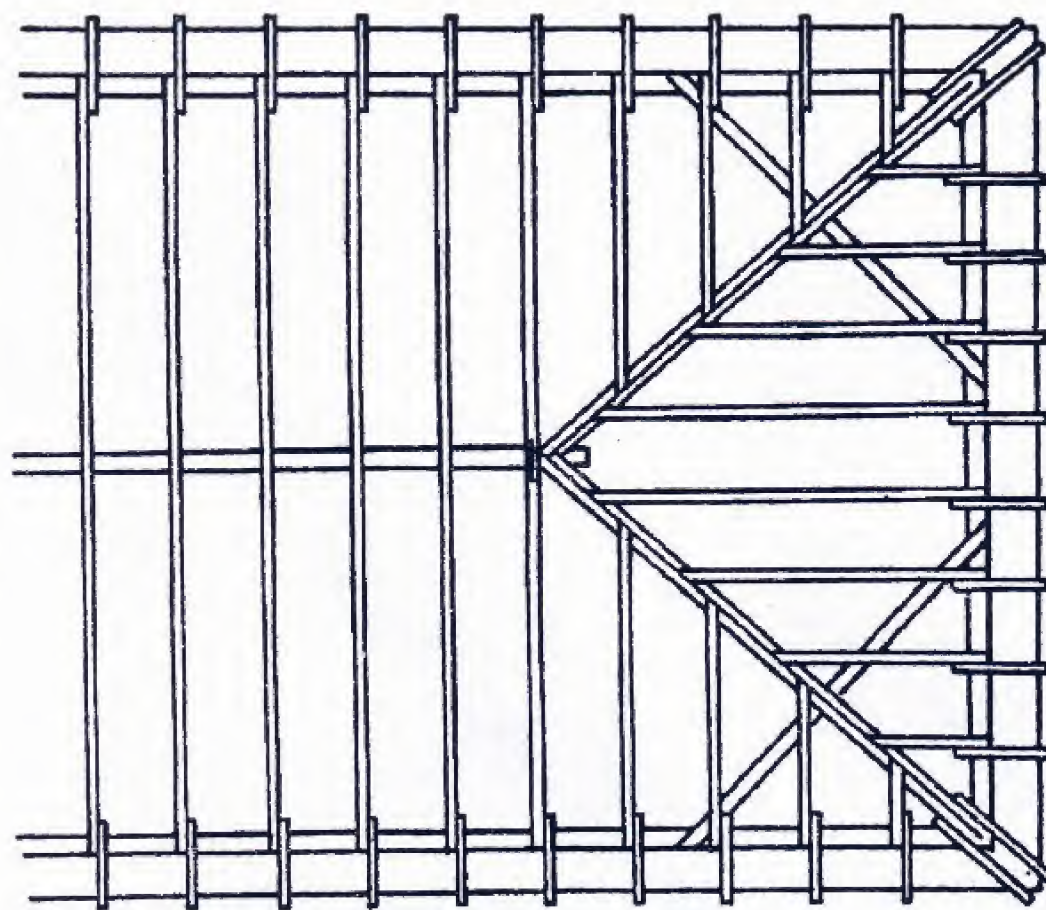

Рис. 2. Найпростіша несуча конструкція даху.

конструкції необхідно 3/4 обсягу деревини 1 і 3 сортів і 1/4 обсягу деревини 2 сорту.

Оптимальний поперечний переріз для кроков будь-якої конструкції є 50x150 мм. Оптимальним розміром решетування для більшості покрівельних покрить є бруски 50x50 мм (60x60 мм) чи жердини діаметром 70 мм. Середня відстань між кроков'яними ногами становить близько 1 м. На дахах з уклоном більше 45° цю відстань збільшують до 1,2-1,4 м, а на дахах будинків, розташованих у сніжних районах, зменшують до 0,8-0,6 м.

Точніше крок між кроков'яними ногами можна визначити за таблицею, виходячи з поперечного перерізу кроков і відстані між опорами несучої конструкції (стояками, підкосами, коньковим прогоном).

Крок між брусами решетування залежить від того, яким воно повинно бути:суцільним чи розрідженим.

План розташування кроков'яних ніг має свої особливості в залежності від конструкції даху і наявності проміжних опор (стін чи колон). План *найпростішої несучої конструкції даху* наведено на рис. 2.

Сьогодні промисловість випускає *готові будівельні конструкції*. Їх лише складають, укладають на зовнішні стіни і поверх них улаштовують обрешетовані настили. Виготовляють несучі конструкції з деревини, залізобетону чи металу. Усі конструкції - збірні. Їх доставляють до місця будівель

(*Продовження на стор.6*)

Як будують «приво

Оселя із зимовим садом

Дах під уклоном 38°. Загальна житлова площа 145,13 м².

Гардеробна
WC
Мийка
Передпокій
Вітальня
Зимовий сад
Їдальня
Кухня
Дитяча
Коридор
Ванна
Дитяча
Спальня батьків
Балкон

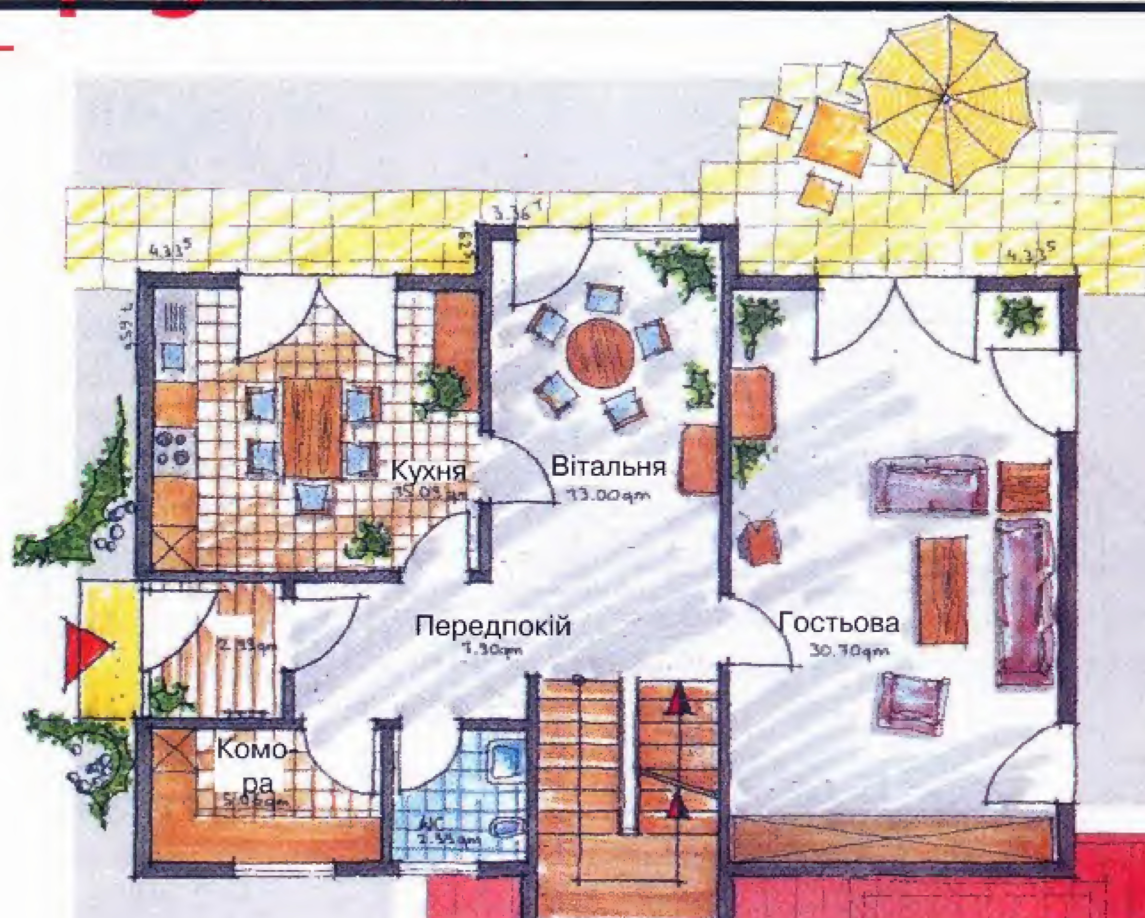
Дах під уклоном 38°. Загал

Як видно з наведених публікацій у нашому журналі, за кордоном будують компактно і продумано. Приватні будинки, як правило, старанно сплановані, враховується кожен сантиметр площі. Адже потім цю площу потрібно опалювати і доглядати. А це дуже дорого коштує. Стіни облаштовують тепловою ізоляцією. Зараз майже всі встановлюють сигналізацію. Якщо оселя здається замовнико-

тники» за кордоном*

а житлова площа 140,95 м².

ві під ключ, то гарантія на конструкцію становить 5 і більше років. Візьміть для себе найкраще!

*** Можлива розробка більш детального проекту наведених будинків.**

Дах під уклоном 28°. Загальна житлова площа 77,06 м².

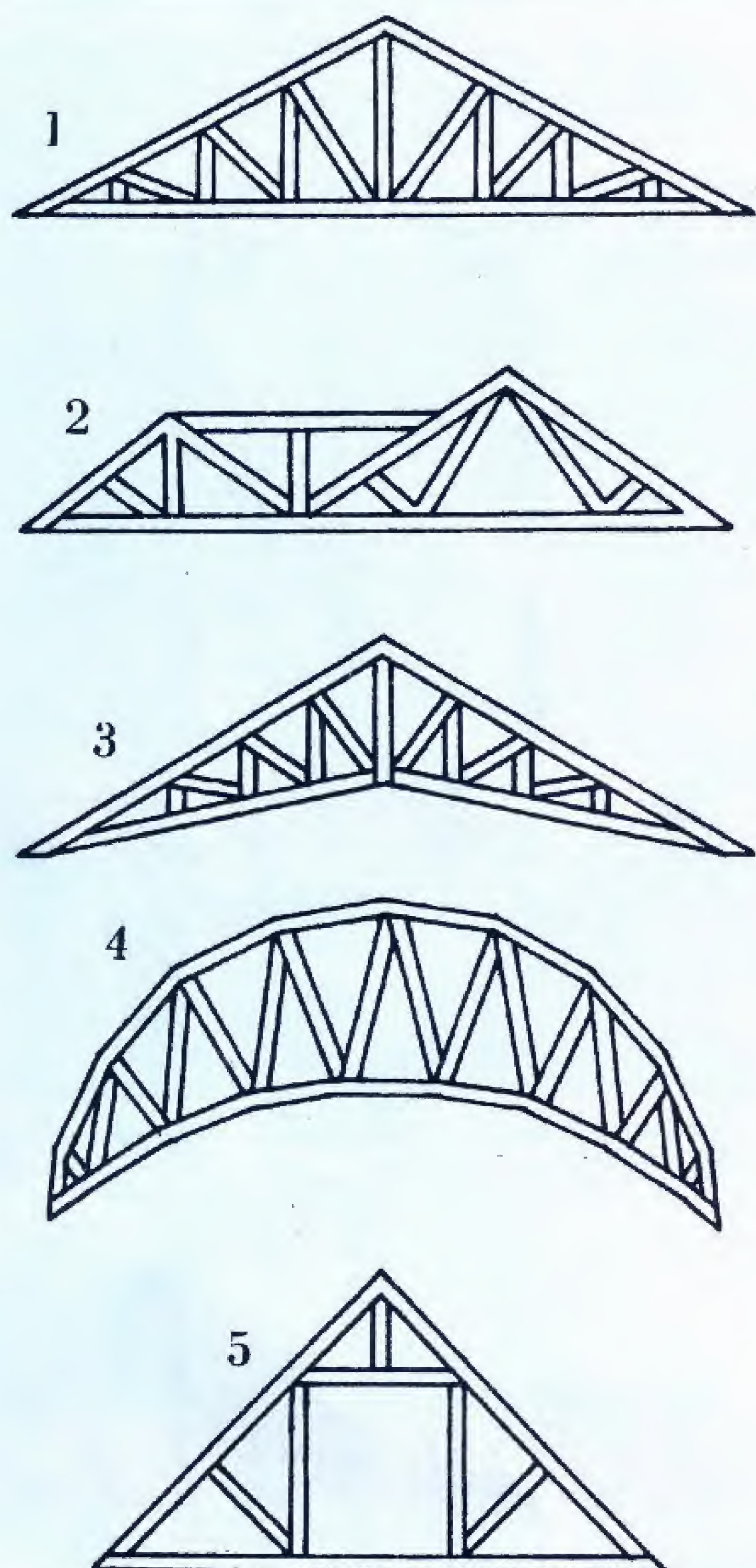

Рис. 3. Конструкції ферм для індивідуальних будинків: *1* – двоскатна ферма; *2* – ферма зі складною формою верхнього пояса; *3* – ферма-ножиці; *4* – аркова ферма; *5* – мансардна ферма.

них робіт у розібраному виді і монтують уже на місці. Складна конструкція може складатися з декількох елементів, упакованих разом. Найбільш зручними є *шарнірні* конструкції, завдяки яким можна без проблем складати і розкладати несучу конструкцію.

Форми *готових конструкцій крокв* відображають майже всі існуючі конфігурації дахів (рис. 3).

Обрешетувальні бруси кріплять до готових кроков'яних ферм так, як це передбачено самою конструкцією. До крокв, виконаних з деревини, лати прибивають. Що стосується залізобетонних кроков'яних ферм, то вони можуть мати отвори для цвяхів або випуски діаметром до 6 мм, що охоплюють і міцно утримують бруски решетування, чи шипи, на які наколюються лати.

Інколи основа під покрівельні матеріали вимагає *додаткового вирівнювання*. Так, залізобетонні плити, а також основу, по якій укладений напівтвердий чи сипучий утеплювач, вирівнюють стяжками з цементно-піщаного розчину чи з асфальтобетону. Вирівнювання піщаним асфальтобетоном припустимо *лише на дахах з уклоном не більше 20%*.

Стяжки виконують так. При уклоні до 15% - спочатку в місцях примикань і розжолобках, а потім - на схилах; при уклоні більше 15% роботу виконують у зворотньому порядку.

Стяжки, що вирівнюють основу, улаштовують *не суцільно*, а на ділянках розміром 6х6 м (для цементно-піщаного розчину) чи 4х4 м (для асфальтобетону). Між цими ділянками роблять температурно-усадочні шви шириною 5 мм або 1 см із закладанням у них рейок. По швах укладають смуги руберойду шириною 150 мм, які приклеюються з однієї сторони шва.

Товщина асфальтобетонної стяжки залежить від матеріалу основи. Якщо остання з бетону чи твердих теплоізоляційних плит, стяжка повинна становити 15-20 мм, а якщо з нежорсткого утеплювача, то - 20-30 мм. Асфальтобетонну стяжку влаштовують *лише на уклонах*.

Після укладання вирівнювальної стяжки основу необхідно відразу ж поґрунтувати. Це забезпечить більш міцне приклеювання рулонних і гідроізоляційних матеріалів. До цього цементним розчином зашпаровують усі нерівності основи. Стяжки ґрунтують смугами шириною 4-5 м.

По ходу і по завершенню підготовчих робіт необхідно перевіряти основу на:

- *уклон*;
- *рівність*;
- *міцність і твердість* (основа не повинна провалюватися і прогинатися під ногами, особливо якщо вона повинна буде витримувати покрівельний матеріал великої ваги);
- *плавність і округлість* місць примикань і розжолобків (для більш міцного приклеювання рулонних матеріалів).

Дерев'яні несучі конструкції можуть принести чимало турбот, бо деревина піддається гниттю і ураженню паразитами. Щоб запобігти цьому, необхідно, по-перше, обробити всі елементи дерев'яної конструкції *антисептиками*, по-друге, *щорічно перевіряти* крокви на виявлення паразитів та атмосферостійкість. Роблять це у світлий час доби і, в разі потреби, при додатковому освітленні.

Можливі причини гниття:

- *водопроникність покрівлі,*
- *погана вентиляція даху.*

У першому випадку покрівельне покриття ремонтують, у другому - влаштовують більш ефективну вентиляцію (заміна ушкодженого пароізоляційного шару, звільнення забитих вентиляційних отворів та ін.).

Найбільше піддаються загниванню мауерлати, кінці кроков'яних ніг і затяжок (чи балок горищного перекриття). У цьому випадку гнилу частину крокв чи мауерлат повністю видаляють і на їх місце вставляють короткі вставки з бруса. Якщо згнила досить довга ділянка кроков'яної ферми, тоді роблять підпору. Для цього укладають брус, що підпирає знизу кінець крокви і кріпиться до ноги скобами.

Ремонт висячих крокв повинен виконувати фахівець, бо це дуже складна робота.

Іноді кроков'яні ферми бувають доведені до такого стану, що вимагають капітального ремонту або навіть повної заміни. Краще з цим не затягувати!

У випадку ураження дерев'яних крокв паразитами, необхідно обробити їх спеціальними засобами.

Не завжди дах, що "просів", є сигналом тривоги. Якщо крокви не ушкоджені гниллю, а покрівельне покриття в повному порядку, то про дах можна не турбуватися. Інша справа - занадто легка конструкція, не розрахована на вагу покрівлі. Таку конструкцію необхідно укріпити додатковими балками і брусами. Спосіб укріплення несучої конструкції залежить від форми схилів, форми самої конструкції, від ваги і виду покрівельних матеріалів, а також від стану даху в цілому. Якщо для ремонту крокв потрібні балки невеликої довжини, тоді укріплення даху можна робити зсередини (з боку горища). У протилежному випадку покрівельне покриття видаляють.

Десять заповідей забудовнику

1. Будівельний майданчик необхідно відвідувати якомога частіше. Довіра — це добре, але контроль ще краще. Розмови з професіоналом можуть багато привнести у Ваше розуміння процесу зведення будинку. Крім того візити на будівельний майданчик без попередження добре стимулюють роботу майстрів.

2. Етапи роботи слід постійно обговорювати з архітектором або керівником будови. Ні в якому разі не приймайте будівельно-технічних рішень без попереднього узгодження з архітектором або керівником будови. У разі виявлення недоліків на завершальних етапах роботи майстри перекладають відповідальність на забудовника.

3. Не треба наосліп довіряти майстрам. Звертайте увагу на те, на якому етапі професіонали наполягають на внесенні змін в уже затверджений план роботи. Нерідко за цим приховується задум підсунути забудовнику дорогі матеріали або додаткові роботи.

4. Необхідно точно формулювати свої бажання та вимоги. Спробуйте оформити опис робіт якомога точніше. Чим детальніше Ви це зробите, тим менше ризикуєте тим, що майстри будуть діяти на власний розсуд, використовуючи, наприклад, матеріали більш низької якості, витрачаючи більше матеріалів або приписуючи більше робочого часу, ніж це було передбачено і скальнульовано у плані.

5. Треба постійно контролювати якість роботи. Не поспішайте з оплатою, поки Ваш будинок не зданий під ключ, бо виправлення недоліків буде коштувати Вам додаткових грошей.

6. Необхідно знати, якого класу майстри працюють на будівництві. Дуже важливою є кваліфікація будівельників. Той, хто отримує гроші за класність, не повинен виконувати роботу учнів.

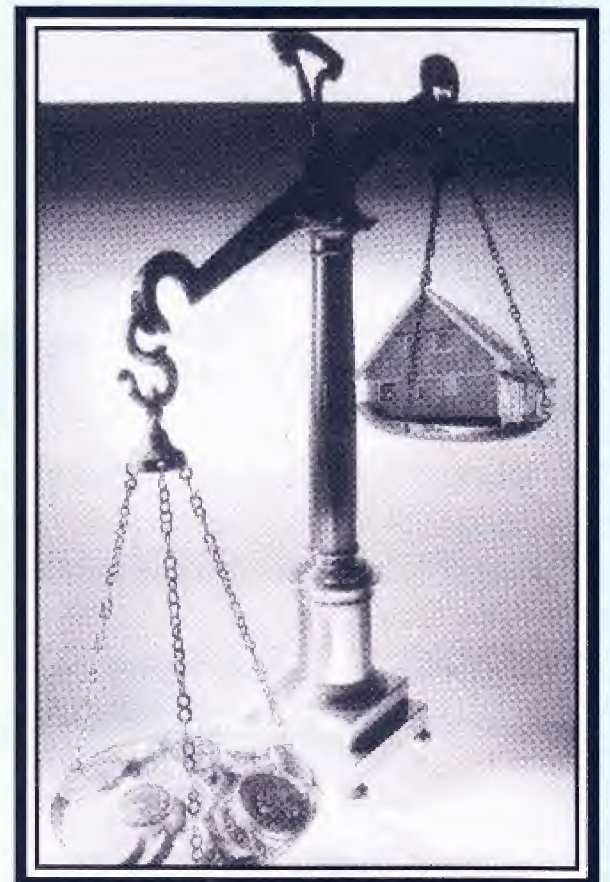
7. Необхідно створити гарний робочий клімат. Спробуйте створити на будівельному майданчику спортивний дух. Добре організована співпраця усіх учасників будівництва дасть можливість уникнути скандалів та отримати відмінний результат.

8. Діяти треба мудро і розумно. Ви повинні проникати у всі проблеми, які виникають в процесі роботи.

9. Не треба оплачувати все, що від Вас вимагають. Якщо Вас щось не влаштовує, говоріть про це зразу. Дефекти, що виникають під час будівництва, низька продуктивність праці, незадовільне виконання певних етапів робіт, відставання у часі необхідно одразу обговорювати і письмово оформляти.

10. Необхідно відстоювати свої права. Усвідомте, що маєте право висувати доцільні з Вашої точки зору вимоги, бо Ви – хазяїн.

Десять заповідей бізнесмену-початківцю

1. "Немає грошей - нічого будувати повітряні замки". Або: не варто вкладати в справу більше, ніж маєш власного капіталу. У випадку катастрофічного ризику можна потрапити в глибоку боргову яму.

2. "Оптиміст - це погано інформований песиміст". Необхідно розробити кілька альтернативних варіантів бізнес-плану.

3. "Шануй карний і податковий кодекси". А саме - стеж за найменшими змінами в законодавчій базі.

4. "Підстели соломку". При складанні контракту треба в подробицях розписати, що може вважатися форс-мажорними обставинами.

5. "Фраєра губить жадібність" Надійніше прагнути до меншого, але стабільного прибутку, чим замахнутися на великий, але завідомо зв'язаний з ризиком.

6. "Не клади всі яйця в один кошик". Необхідно налагодити кілька паралельних каналів постачань і збуту.

7. "У ліс із дровами не їздять" Не варто розраховувати на успіх, пропонуючи неліквідний чи наявний на ринку в надлишку товар.

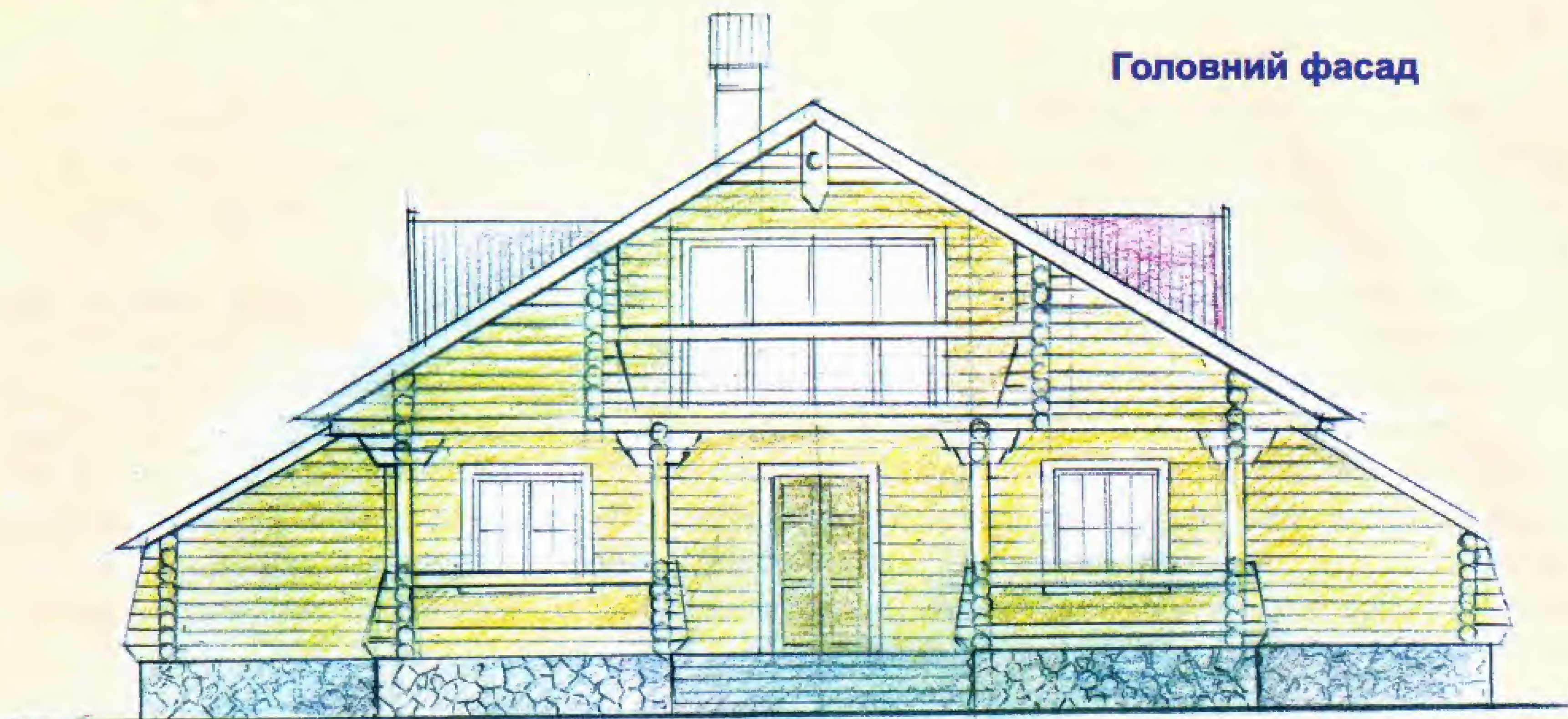
8. "Ні на хвилину не розслаблюйся". Конкуренти не дрімають.

9. "Я оглянувся подивитися, чи не оглянулася вона, щоб подивитися, чи не оглянувся я". Поважай партнерів по бізнесу, якщо хочеш такої ж поваги до себе.

10. "Безкоштовний сир буває тільки в мишоловці". Не довіряй першому зустрічному і будь розбірливий у надто вигідних (як правило, лише на перший погляд) пропозиціях.

"Літос" пропонує...

ТОВ "Літос" пропонує класично рублені із оциліндрованої деревини будинки, дачі, лазні, сауни.

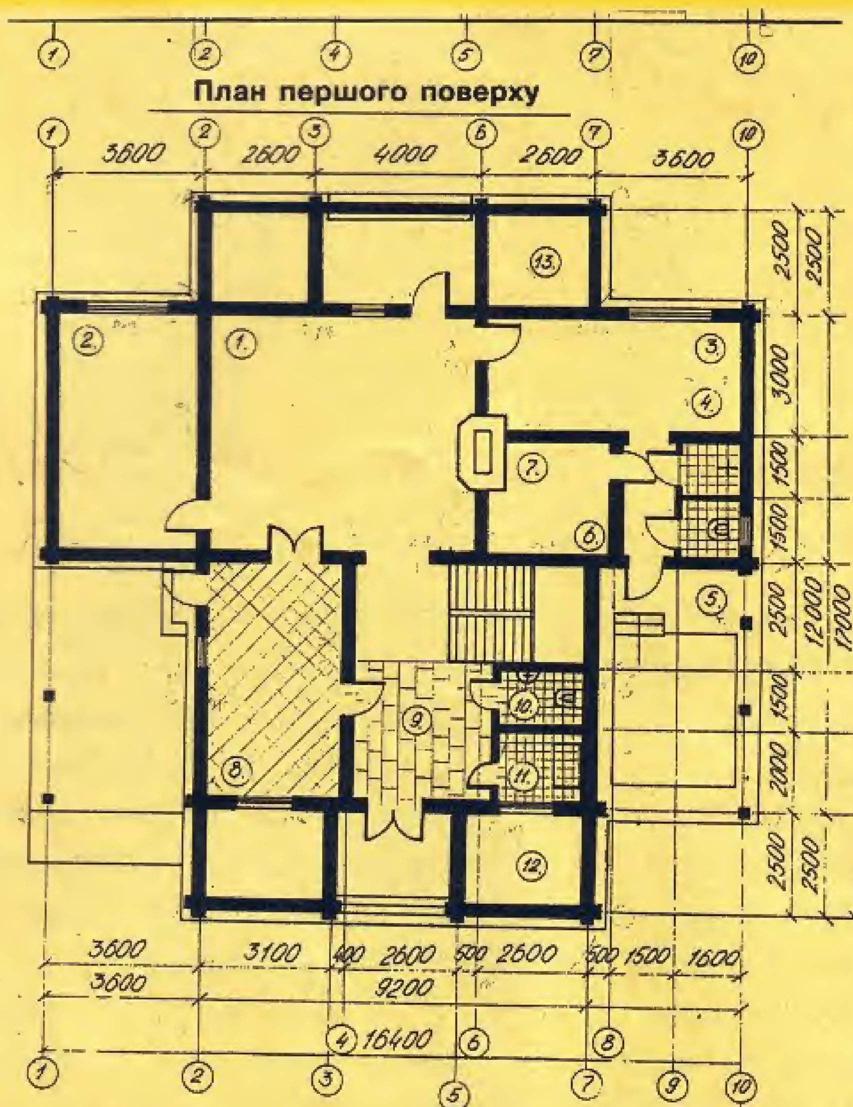
Основою сучасної технології зведення дерев'яних будинків, як і раніше, лишається деревина із сосни.

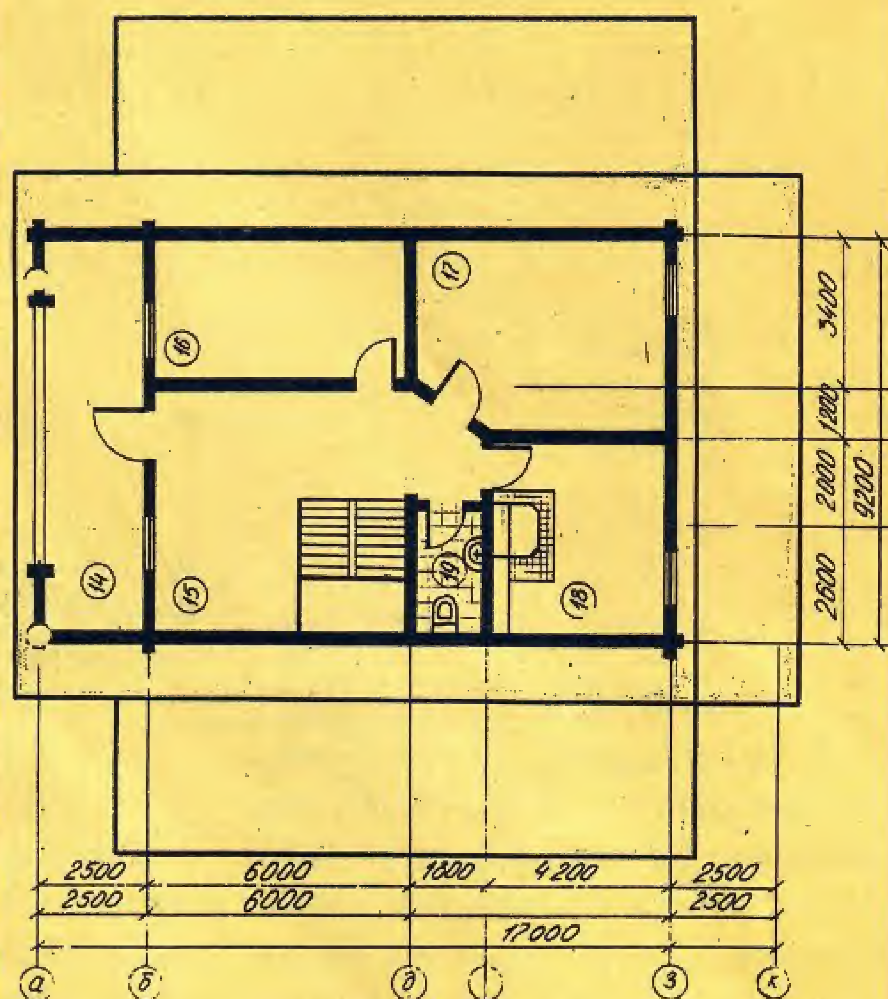
Дерев'яні стіни улаштовують із оциліндрованої деревини діаметром 200 мм, укладаючи їх горизонтально рядами (вінцями) так, щоб південні широкі кільця розташовувались до середини, а щільні – північні, назовні.

Ліс для будинку із деревини хвойної породи звичайно заготовлюють зимою - деревина тоді буде менше

ТОВ "ЛІТОС" будує якісно і надійно...

Плани будинку (див. стор. 8)

1 – вітальня;
2 – кабінет;
3 – кімната відпочинку;
4 – душова;
5 – санвузол;
6 – баня;
7 – тамбур;
8 – кухня-їдальня;
9 – передпокій;
10 – санвузол;
11 – бойлерна;
12 – тераса;
13 – тераса;
14 – балкон;
15 – хол;
16 – спальня;
17 – спальня;
18 – спальня;
19 – санвузол;
20 – сходи.

схильна до усихання, короблення та загнивання. Попередньо деревину видержувати не потрібно, вона непогано підсохне і в зрубі. Слід мати на увазі, що довжина деревини після висихання зменшиться на 0,1 %, а усихання по напрямку річних кілець становить від 3 до 12%. Часто у деревині утворюються так звані тріщини від усихання. Існує простий спосіб зменшити їх у розмірі або навіть попередити їх появу. У деревині робиться пропил по всій довжині, глибиною до центру. Цей пропил якраз і компенсує напругу при висиханні дерева.

За всіма правилами треба спочатку скласти зруб не на фундаменті, а поруч з ним і витримати місяців шість, щоб деревина висохла як слід. Тільки після цього, пронумерувавши деревину, зруб розгортають і улаштовують остаточно на фундаменті вже з клоччям.

Існує декілька причин, щоб клієнт вибрав собі будинок із оциліндрованої деревини:

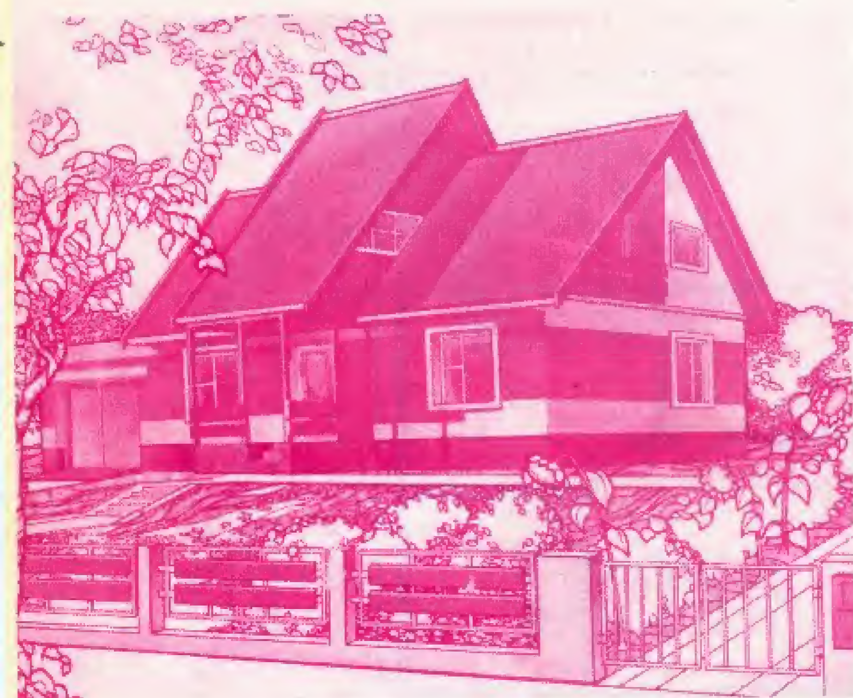
-по-перше, легкість як самої конструкції, так і її спорудження;

-по-друге, чистота, вологість, і однорідність внутрішнього середовища дерев'яного будинку ідеально відповідають потребам людини. Натуральна деревина, як будівельний матеріал, відома здавна. Все більше людей вибирають такі будинки за їх зовнішній вигляд і здатність "дихати", чого не скажеш про цегляні або панельні будівлі. Сьогодні, коли стан навколишнього середовища погіршується з кожним роком, вимоги до екології майбутнього будинку виступають на перше місце;

-по-третє, довговічність. Властивості деревини пояснюються її будовою. Складна тонка структура клітинних оболонок придає відмінні міцністні властивості при розтягуванні, вигині і стисненні. За сприятливих умов деревина може довго зберігатись: не гнити і не руйнуватись.

-по-четверте, натуральність відповідного матеріалу. Дерев'яний будинок перейде від одного покоління до другого, його стіни однаково гарно і надійно витримають як холод зимою, так і жару літом.

-по-п'яте, дешевизна. Вартість стін дерев'яного будинку значно менша, ніж цегляного або залізобетонного.

ПОЕТАПНЕ БУДІВНИЦТВО ОСЕЛІ

(Продовження. Початок у №2, 2001)

УЛАШТУВАННЯ ОПАЛЕННЯ

В проекті будинку, що пропонується, використана змішана система опалення. На першому етапі будівництва - пічна, підключення опалювального водяного котла. На наступних - можна використати вмонтовані в опалювальну піч елементи водонагрівального котла або окремо встановити котел в одному з приміщень.

Фундамент для печі влаштовується автономно. Його не можна з'єднувати з фундаментами стін будинку через те, що вони мають різну осадку. Глибина закладання фундаменту 0,5-1,0 м на материковому (не насипному) ґрунті. Розміри фундаменту залежать від розміру печі.

Відстань між фундаментами стін та печі має бути не менше 50 мм. Цей простір заповнюється піском. Кладку ведуть з перев'язуванням швів. Вона повинна бути міцною, мати тонкі шви, вертикальні кути, горизонтальні ряди та рівну поверхню. Для запобігання утворенню тріщин кладку вогнетривкої цегли не потрібно перев'язувати з кладкою звичайної цегли.

Ряди цегли укладають по рядах або на розсуд забудовника. Шви бажано робити якомога тонші, не більш 5 мм. Перед укладанням цегли на розчин її заздалегідь розкладають за контуром майбутнього малюнку. Розмістивши по фундаменту перший ряд кладки, необхідно переконатися в правильності його розташування відносно стін та перегородок.

В кладці влаштовують витяжні канали з кухні, санвузла, люфт-клозета, що розташовуються поруч з димоходом.

Печі розміщують таким чином, щоб вони могли вільно випромінювати тепло у всіх напрямках приміщення та щоб був гарний доступ до очисних отворів. Засувки в печах повинні знаходитись над дверцятами для топлення.

УЛАШТУВАННЯ ОПАЛЮВАЛЬНОГО ЩИТКА

Для опалення будинку на першому поверсі влаштовують опалювальний щиток. Ширина його 250 мм (одна цеглина), довжина залежить від необхідних величин тепловіддачі, висота 1800 мм (можна й нижче). Поруч з ним зводять стояк розмірами в плані 500x500 мм, внутрішнім перерізом каналу 260x260 мм, по якому подають до щитка гарячі топкові гази з розташованого поруч із стояком паливника тривалого горіння розмірами в плані 500x750 мм.

При бажанні над топкою може бути розміщене обладнання для отримання гарячої води, що працює від тієї ж топки. До вертикального каналу може підключатись і кухонна плита, тоді щитки будуть частково нагріватися за рахунок тепла газів, що відходять від плити. Будь-який зі щитків може бути відключений так само, як і обладнання гарячого водопостачання, не порушуючи дії інших приладів.

Розташування в плані окремих елементів всього обладнання топки, кухонної плити, опалювального щитка і стояка може бути різноманітним.

Як видно з вертикального розрізу всього обладнання (див. стор. 13), стояк служить як для направлення газів з топки і плити в щитки, так і для відведення з них відпрацьованих газів. Верхня його частина є димовою трубою. Стояк повинен мати окремий фундамент. Для переключення напрямку газів в ньому встановлюють два перекидних клапани та дві засувки для закривання труби. Клапани можуть бути замінені двома засувками кожний. При наявності водонагрівального обладнання над камерою згорання ставлять клапан та засувку на виході газів з нього. При горизонтальному положенні нижнього клапана гази з топки опускаються вниз і надходять у щиток нижнього поверху; при вертикальному - ідуть прямо угору; при проміжному положенні клапана частина газів спрямовується у щиток, а частина - вверх по каналу.

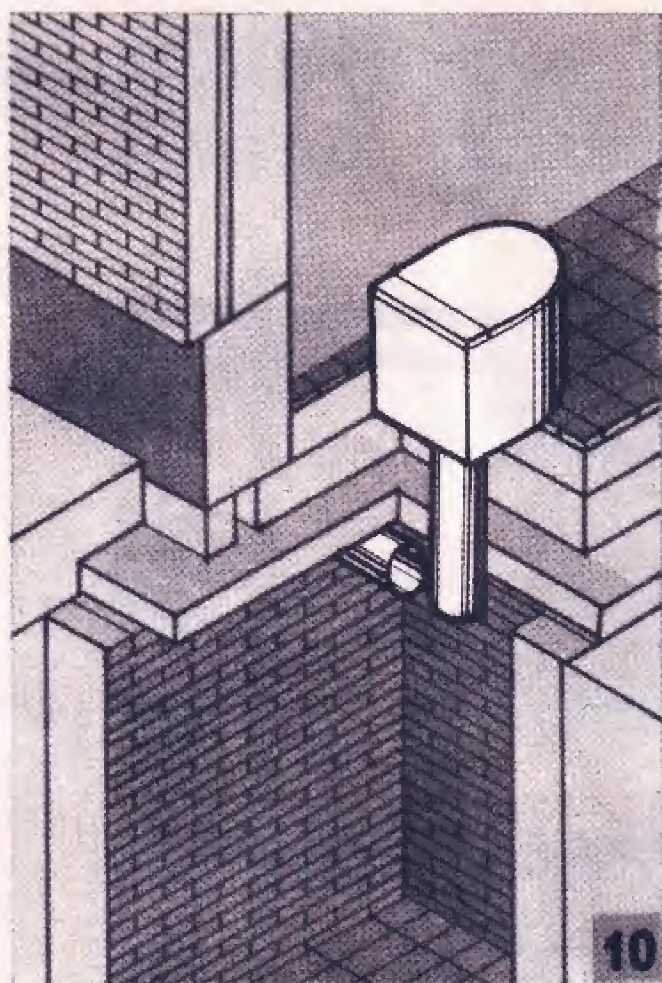
Таким чином, цим клапаном регулюється розподіл газів між щитками обох поверхів та ступінь нагрівання щитків. Можна пропустити спочатку всі гази через щиток першого поверху, а після цього направити їх через щиток другого поверху; можна зовсім відключити перший поверх і опалювати тільки другий або, встановивши клапан у середнє положення, отримати бажаний нагрів обох щитків. При вертикальному положенні верхнього клапана щиток другого поверху буде відключено.

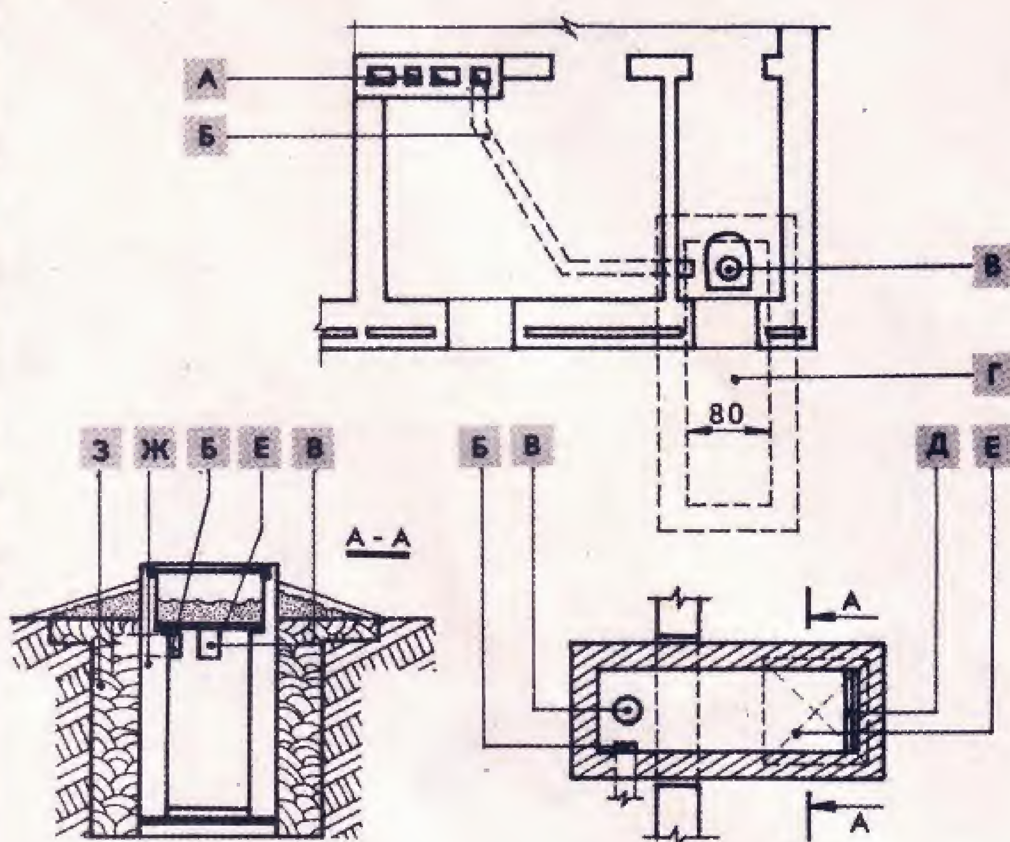
Коли потрібна гаряча вода, відкривають клапан та засувку у водонагрівальному пристрої і гази спрямовуються до нього. Таким пристроєм може бути камера із радіатором або змієвик з труби, з'єднаний двома циркуляційними трубами з іншим змієвиком для нагрівання води у бачку, який встановлено під стелею приміщення.

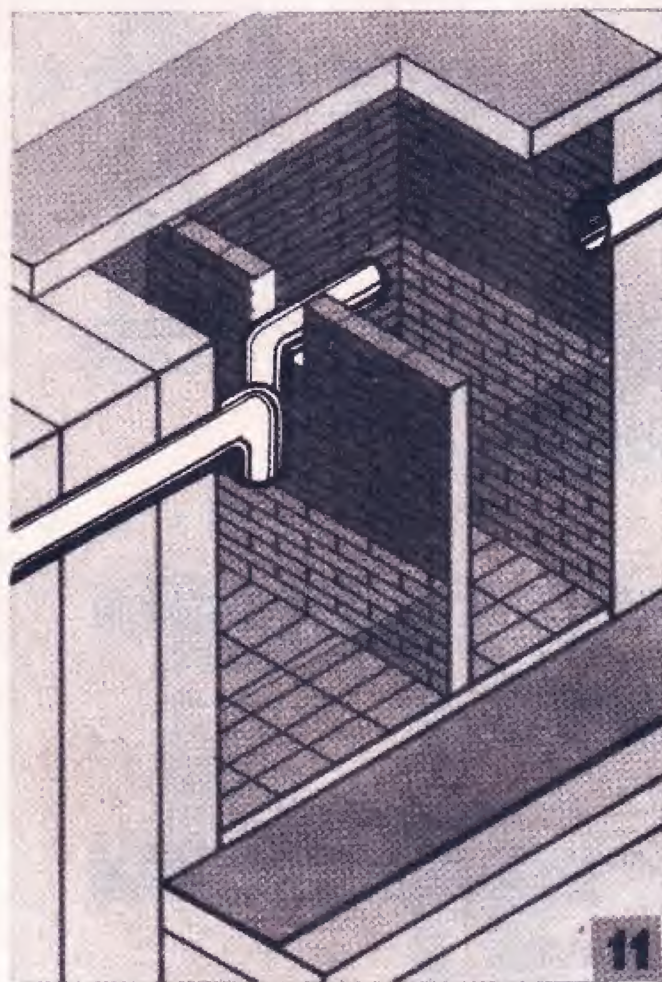
При установці в жаровій камері радіатора його секції потрібно збирати на азбестовому шнурі, оскільки ущільнювач з клоччя, гуми або картону може вигоріти і радіатор протікатиме.

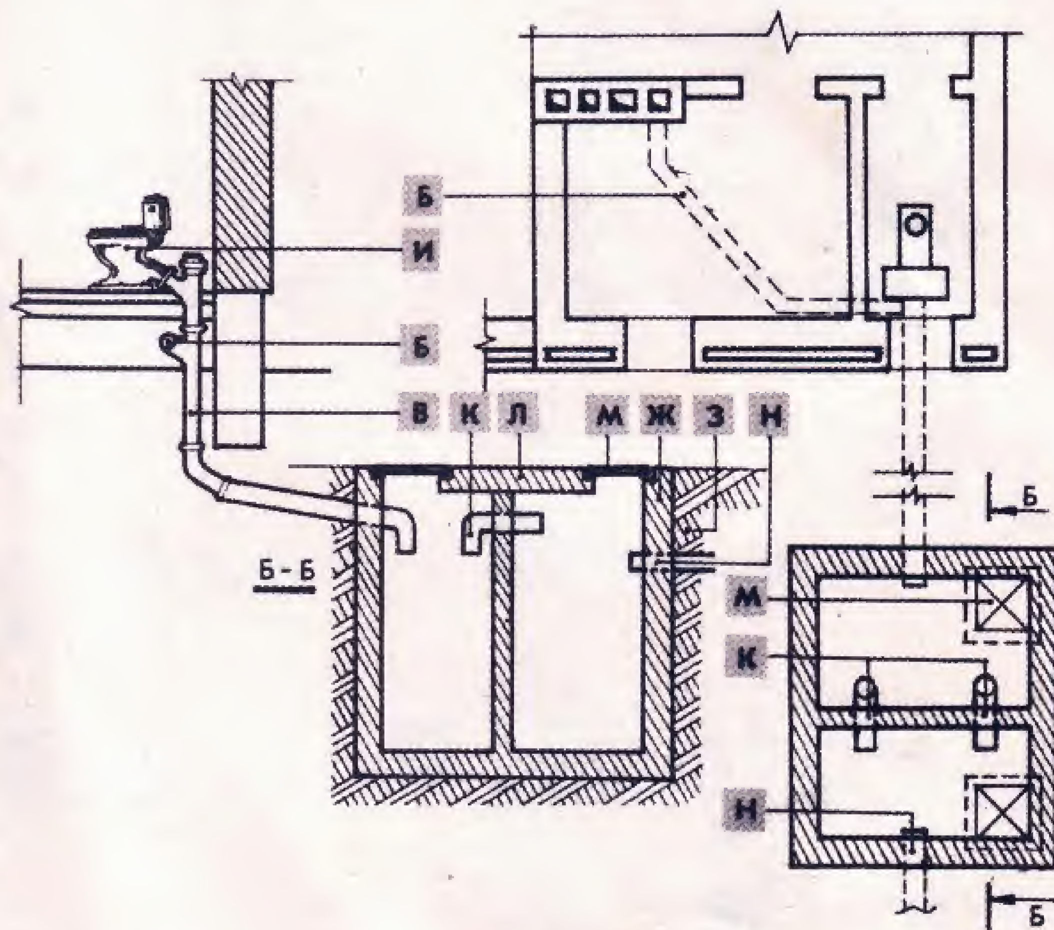
ОПАЛЮВАЛЬНИЙ КОТЕЛ

Другий та наступні етапи будівництва вимагають нарощування системи опалення, тобто встановлення додаткових печей в приміщеннях, що добудовуються. Тому найбільш раціональним, на наш погляд, є встановлення системи водяного опалення з підвищеною місткістю, що дозволяє збільшити проміжки між топками.

Каналізація.
Два варіанти улаштування місцевої каналізації за відсутністю централізованих каналізаціонних мереж: люфт-клозет з вигрібною ямою (10) та ватер-клозет із двокамерним відстійником (11).
А – димохідно-вентиляційний стояк; Б – люфт-канал; В – фанова труба; Г – вигрібна яма; Д – металічні скоби; Е – люк 80х70 см з двома кришками; Ж – цегляна кладка; З – ущільнення глиною (за наявністю водопроникного грунту); И – туалет; К – труба між двома збірними відстійниками (тенками); Л – залізобетонна плита перекриття; М – чавунна кришка; Н – трубопровід для виходу відстояної, відфільтрованої рідини.

Водонагрівальний котел можна розміщувати у ванній кімнаті, на кухні або в господарському приміщенні, що примикає до гаража.

Розміщення системи опалення наступне. Котел ставлять на підлозі, бак-акумулятор, прилади опалення - радіатори, як правило, під вікнами й ближче до холодних кутів кімнати (до стін, що виходять на вулицю).

Рух води в трубах відбувається в результаті термосифонного ефекту, бо центр котла (де нагрівається вода) знаходиться нижче трубопроводів та приладів опалення.

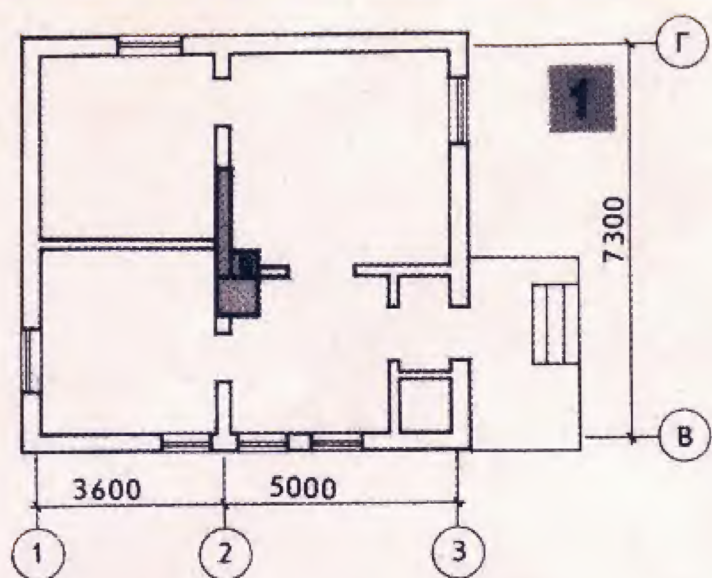
Система опалення може бути двотрубною чи однотрубною.

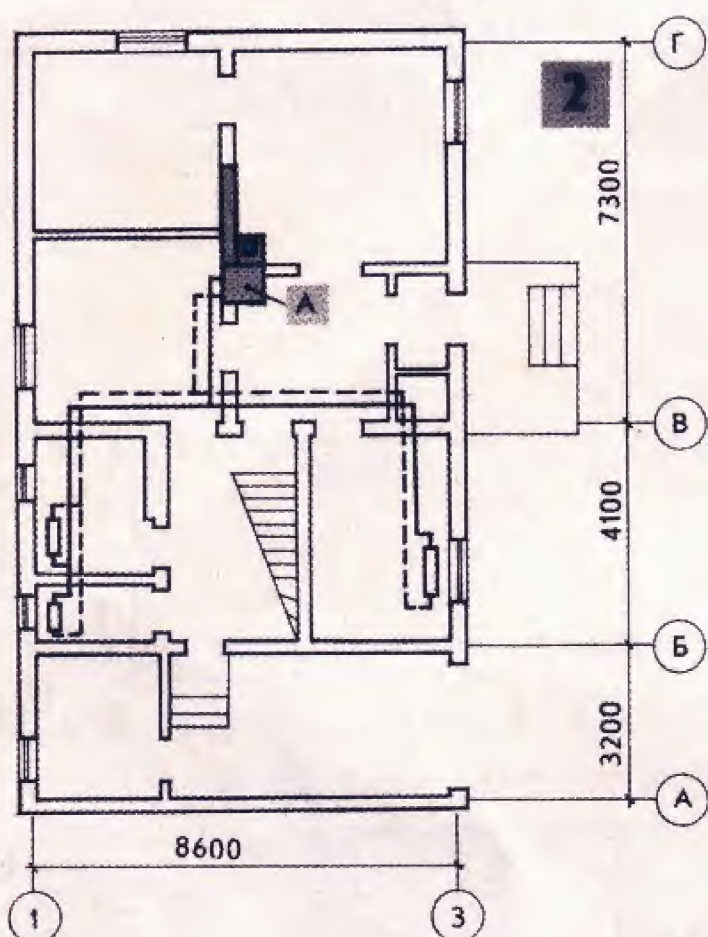
Розвідну трубу можна розмістити під стелею, над нею або на рівні верхнього отвору радіатора, нижню зворотну трубу - вздовж підлоги. Радіатори та труби встановлюють під нахилом 0,01% або 1,5 см на 1 м, що забезпечить стік води та випуск повітря з системи опалення.

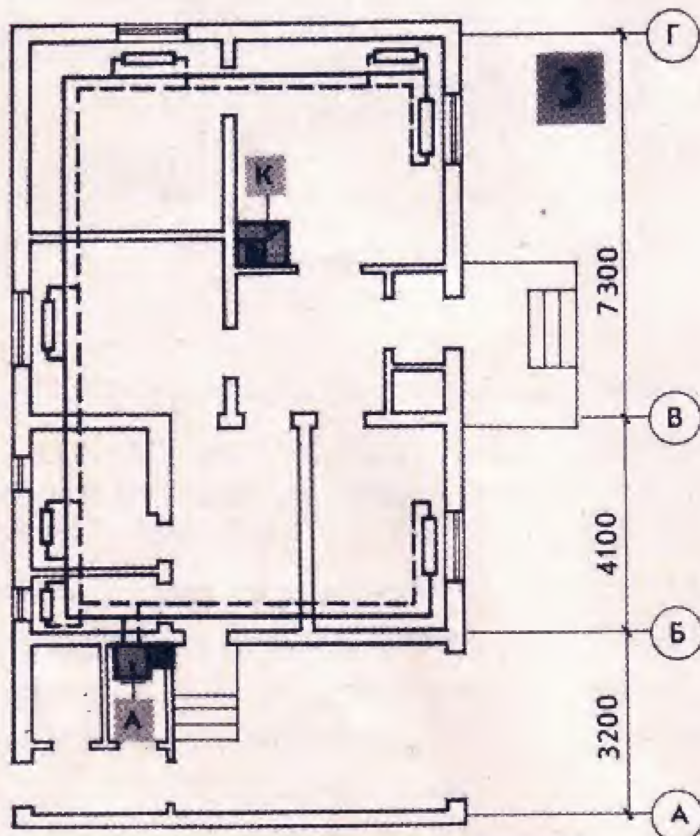
Всі прилади будуть нагріватися однаково швидко і рівномірно в тому випадку, якщо кола, по яких циркулює вода, будуть мінімальними. Можна виконати два-три циркуляційних кола з розташуванням котла в центрі всієї системи.

Розвідні магістралі, а також розширювальний бак та бак-акумулятор необхідно утеплити.

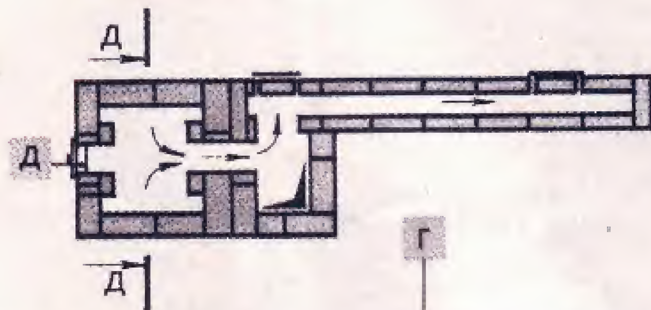
Опалювати мансардне приміщення можна однотрубною системою з нижнім розведенням трубо-

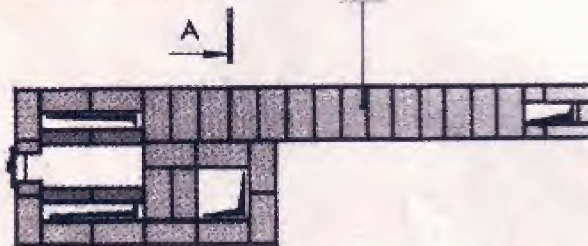

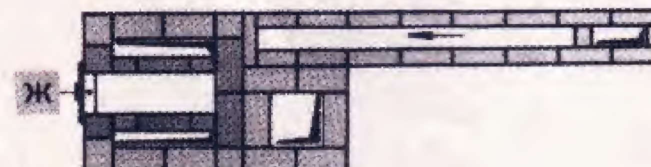

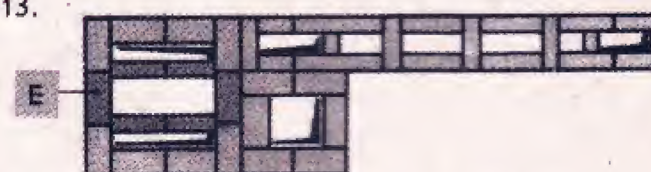

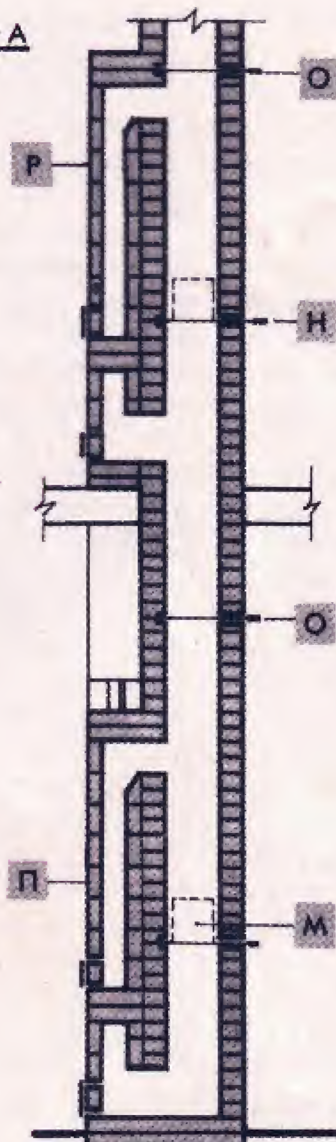
проводів при достатньому циркуляційному тиску. У верхніх радіаторних пробках в цьому випадку встановлюють повітряні крани для вилучення повітря при заповненні системи водою.

Щоб встановити водяне опалення квартири, необхідно мати опалювальний котел, нагрівальні прилади (радіатори), трубопроводи, фітинги, розширювальний бак, запорно-регулюючу апаратуру.

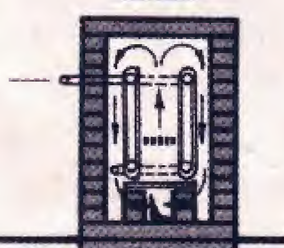
Котли бувають чавунні (термін експлуатації до 20 років) та сталеві (термін експлуатації до 10 років). При установці малолітражних котлів патрубок під'єднують до димоходу (на ньому встановлюють спеціальну димову заслінку).

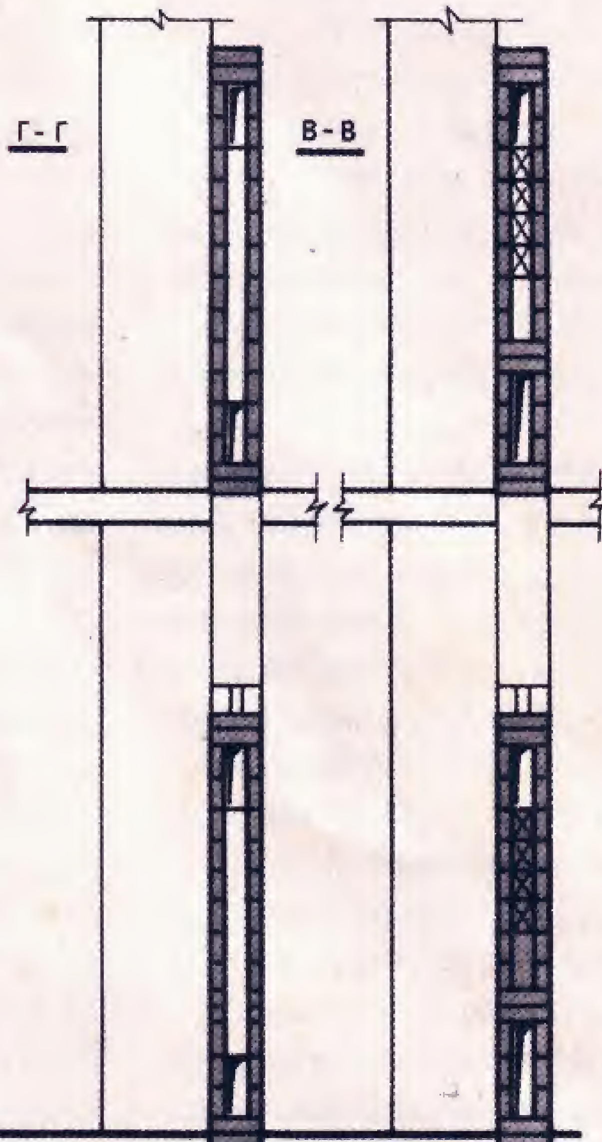

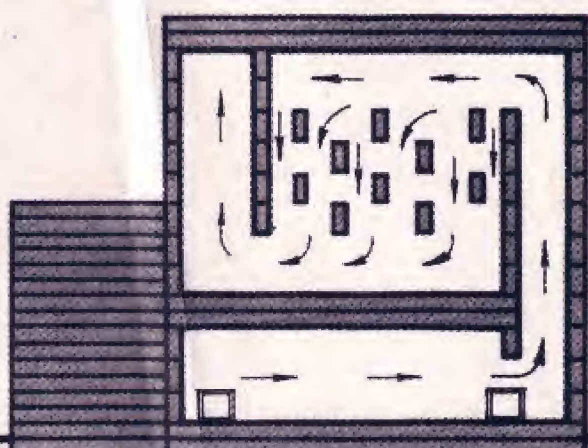

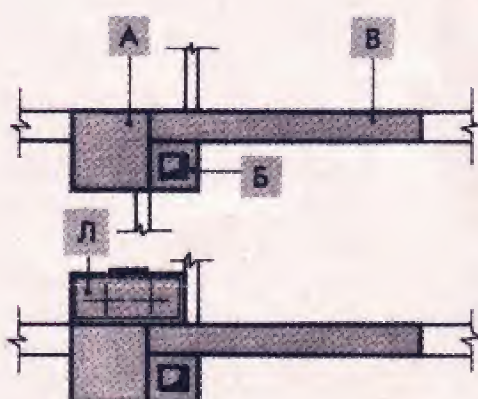

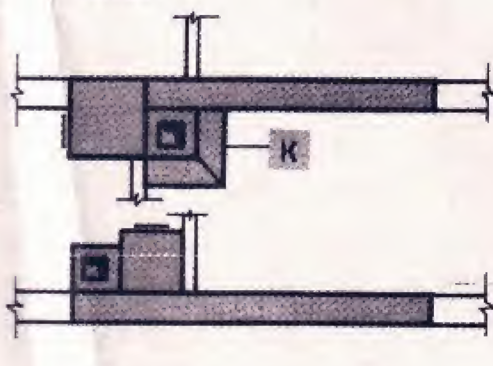

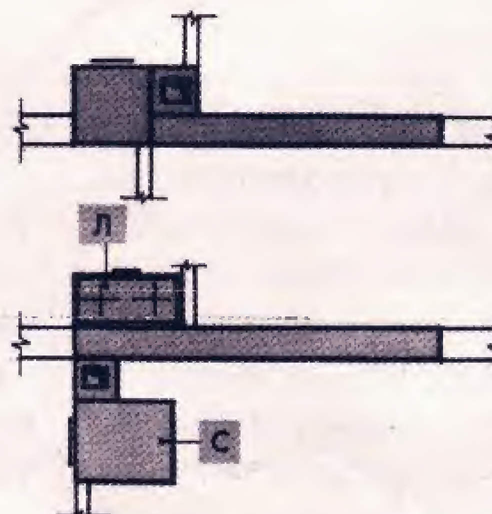

Система опалення.
Різні варіанти опалення. Порядівка печі, її розрізи.
1 – опалення першого етапу будівництва; 2 – варіант опалення усього дому з розміщенням котла у передпокої; 3 – варіант опалення дому з розміщенням котла у окремому приміщенні (топочній); 4 – порядівка печі; 5 – розрізи печі; 6 – варіанти розміщення щитка, печі, димоходу.
А – піч-котел; Б – димохід; В – щиток; Г – газохід; Д – піддувальні дверцята; Е – кладка з вогнетривкої цегли; при обладнанні водяного опалення замість неї розміщується чавунний котел; Ж – дверцята звичайні; З – колосникова решітка; И – прочистка; К – камін; Л – кухонна плита; М – перекидний клапан щитка 1-го поверху; Н – перекидний клапан щитка мансарди; О – засувка; П – опалювальний щиток 1-го поверху; Р – опалювальний щиток мансарди; С – опалювальна піч.

Щоб підвищити ККД котла, можна під'єднати його до труби через обігрівальний щиток.

У разі встановлення котла на конструкції, що можуть загорітись, під нього підстилають шар листового азбесту або повсті, змоченої в глиняному розчині, оббитої зверху сталевим листом або покрівельним залізом.

Найбільш зручні в експлуатації котли на газоподібному та рідкому паливі. Там, де є природний газ, можна використати котли АГВ-80, АГВ-120, що забезпечують автоматичне безперервне підтримування температури води в системі опалення, а також котли КЧМ-1, АОГВ, КСТ, КСТГ, КСГ та ін.

Сталеві радіатори РСГ і РСВ з горизонтальними каналами вважаються кращими та більш прийнятними у порівнянні з чавунними типу М-140: у них кращі гігієнічні якості, менша маса, вони менш теплоінерційні, займають менше місця під вікном, бо мають малу будівельну глибину.

Розширювальний бак встановлюють у верхній точці системи, як правило, на горищі. Його місткість - 20-45 л. Бак може бути будь-якої форми. Його можна виготовити з листової сталі

товщиною 2-3 мм або з обрізка труби великого діаметру.

САНТЕХНІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ

Рівень комфортності проживання залежить від установки в будинку санітарно-технічних систем. Відсутність водопроводу чи каналізації є однією з основних ознак низького рівня комфортності житла у порівнянні з міськими квартирами. Водопровід отримав широке розповсюдження майже повсюдно, в той час як каналізація, особливо централізована, зустрічається рідко.

В даному проекті пропонується створення автономної системи каналізації типу вигрібної ями або септик-тенка, що дозволяє обладнати житловий будинок унітазом, ванною, умивальником та кухонною мийкою.

Виконується будівництво системи на другому етапі. Септики влаштовують у тих випадках, коли по зливному трубопроводу можна спускати заздалегідь відстояні стічні води в зливну каналізацію або на поля підземної чи наземної фільтрації. Від будинку септики розміщують на відстані не менше 5 м, від криниць – 15-30 м.

Система функціонування септиків включає не менше двох камер, з'єднаних між собою у верхній частині переливними трубами. Стічна вода по приточному трубопроводу надходить у першу камеру, де збирається основна частина фекалій та забруднень, а тверда фракція осідає на дно. Фекальна вода через отвір в розділовій стінці попадає в другу камеру, де відстоюється і відбувається біологічний процес гниття. Після вторинної очистки стічна вода, що не містить твердих неорганічних речовин, витікає по трубопроводу у зливну каналізацію, в водний потік – у дренуючу частину ґрунту.

Для очистки септиків кожна камера обладнана щільною зйомною кришкою. В місцях входу фекальних вод та виходу відстояної води роблять забральні стінки, що запобігають засміченню вхідного й вихідного отвору водозливних труб, або коліна, одним кінцем опущені вниз. Септики є більш технологічними в експлуатації на відміну від вигрібних ям, що очищаються вручну. Вміст септиків можна відкачати спеціальними цистернами. Внутрішнє обладнання каналізації роблять з чавунних або пластмасових труб та фасонних частин. Для економічності рішення все сантехнічне обладнання компактно розміщується у добудованій частині житлового будинку.

На другому етапі будівництва, у випадку відсутності системи водопостачання, можна влаштувати люфт-клозет, що на відміну від вигрібної ями, розміщеної на ділянці, має спеціальний вентиляційний отвір (вент-канал), який забезпечує вентиляцію убиральні та вигребу. Туалет повинен розташуватися біля зовнішньої стіни, бажано заднього фасаду з орієнтацією на північ або схід (на тіньову сторону). Необхідно передбачити можливість під'їзду до вигребу для його періодичного очищення. Люфт-клозет є теплим приміщенням і може обігріватися піччю, топка якої не повинна виходити в туалетну кімнату. Бажано мати у санвузлі вікно з кватиркою для провітрювання. У випадку розміщення люфт-клозета безпосередньо в будинку, вигрібну яму можна робити з монолітного бетону, заздалегідь виконавши глиняну гідроізоляцію товщиною 40-50 см.

Для будівництва необхідно мати приймальну воронку, емальовану, чавунну, фаянсову чи керамічну, над якою монтується дерев'яне сидіння з кришкою і отвором. До воронки кріпиться стічна труба (фанова) діаметром не менше 150 мм з будь-якого матеріалу: чавуну, кераміки, бетону, сталі, азбестоцементу. Труба вертикально заводиться у вигрібну яму та герметично заробляється в її перекритті. Поруч або дещо вище фанової труби з вигрібної ями роблять витяжний канал, що забезпечує її провітрювання. Канал виконують з невеликим нахилом (не більше двох поворотів - колін) і підводять до блоку димових й вентиляційних каналів для того, щоб забезпечити його часткове прогрівання та покращити тягу. У верхній частині він може вводитися в димову трубу, а далі, як відрізок чавунної або азбестоцементної труби, виводитися вище верхньої горизонтальної частини труби на 0,5 м. Під час будівництва ями її місткість розраховується виходячи з умови одно-дворазового чищення на рік плюс 0,5 м^3 незмивних фекалій на 1 людину в рік.

ЯК ВИЗНАЧИТИ ЯКІСТЬ БУДМАТЕРІАЛІВ?

ЦЕМЕНТ. Він вважається якісним, якщо не має ознак грудкуватості. Якщо добрий цемент взяти в кулак і стиснути, то він зразу ж витече (просиплеться) крізь пальці. Коли ж у руці залишаться дрібні шматочки, це означає, що почався процес грудкування, такий цемент має понижену активність. Під час зберігання цементу його активність як зв'язуючого падає приблизно на 5 відсотків у місяць.

ЦЕГЛА. Блідо-рожевий або коричнюватий колір цегли свідчить про недопал. Така цегла нетривка, сильно всотує воду, тому застосовувати її можна лише там, де вона не піддається дії атмосферних опадів. Червона цегла - нормально обпалена, тверда і міцна, мало всотує воду, при ударі видає чистий звук. Така цегла добре обтесується. Використовується для кладки стін, печей, камінів. Цегла темно-бурого кольору, так званий залізняк, дуже тверда, майже не вбирає воду і тому погано в'яжеться з розчином. Вона добре витримує сирість й морози, використовується для кладки фундаменту. Відомий такий простий спосіб визначення якості: цегла низьких марок при падінні з висоти 1,2-1,5 м на тверду кам'яну основу розбивається на дрібні шматочки, а цеглина високої якості розіб'ється на 2-3 великих шматки.

КАМІНЬ БУТОВИЙ. Якість його визначається ударом молотка: лункий звук йде від буту доброї якості, глухий - при наявності домішок глини та інших порід. Бутовий камінь низьких марок від удару молотком розбивається в щебінь. Якщо шматки після насичення їх водою розбиваються на частини, то камінь вважається непридатним для кладки.

ШЛАК ПАЛИВНИЙ, КОТЕЛЬНИЙ. Вважається придатним для теплоізоляційного засипання і влаштування шлакоблочних стін, якщо він пролежав не менше року у відвалі (довше - краще, з нього будуть змиті й вивітрені шкідливі домішки). Кращим вважається паливний шлак з котелень. Для заповнення каркасно-засипних стін слід застосовувати просіяний шлак, без домішок золи, землі, камінців, іншого сміття. Вологість його не повинна перевищувати 10 відсотків.

ШИФЕР АЗБЕСТОЦЕМЕНТНИЙ. Для перевірки беруть зі стосу третій лист зверху. Сухий лист хвилястого шиферу, покладений на рівну основу, витримує вагу людини й не руйнується.

ПОКРІВЕЛЬНА СТАЛЬ (залізо). Треба звернути увагу на іржу. Її можна зняти 5-10-відсотковим розчином технічної соляної кислоти з наступним ретельним промиванням водою і просушуванням. (Дотримуватися правил безпеки).

ГЛИНА. Якість глини залежить від її жирності. Це перевіряється розтиранням пальцями. В жирній глині не відчувається пісок. Ще один метод: глина розкачується в руці джгутиком товщиною 1,5-2 см довжиною 15-20 см й розтягується в обидва кінці. Джгутик пісної глини мало розтягується і дає нерівний розрив. Глина середньої пластичності витягується плавно, обривається, коли товщина в місці розриву досягне 15-20 відсотків первісного діаметра. А джгутик з пластичної глини витягується плавно, поступово стоншуючись, утворює в місці розриву гострі кінці.

Антресолі на стелі

У багатьох квартирах кухня має невеликі розміри, тому розмістити стандартний набір меблів буває досить складно. Крім того, виступи стін або комунікації, що проходять по них заважають відповідним чином розвісити кухонні полиці. Тому виникає необхідність пошуку нетрадиційних рішень інтер'єру. Одним з таких рішень є спорудження антресолей у центрі стелі. Відкрита і доступна з усіх чотирьох сторін, така універсальна полиця вбере в себе безліч допоміжних кухонних предметів. До того ж антресолі одночасно відіграють роль незвичного абажура: на їх днище виведене матове віконце, яке виконує роль плафона світильника.

Подібну конструкцію можна використати і на кухні великої площі: під нею можна поставити обідній стіл, стільці чи лавки. Такий комплекс можна винести і за межі кухні - наприклад, у вітальню.

Виготовити такі антресолі просто. Основним матеріалом для їх деталей є ДСП товщиною 15 мм. Найпростішим способом оброблення поверхні ДСП є оклеювання клейонкою чи цупким папером з наступним покриттям водоемульсійними, алкідними або масляними фарбами.

Виготовляють антресолі у такій послідовності. Спочатку з листа ДСП нарізають щитові елементи (див. рисунки). Потім заготовляють рейки облямівки горизонтальних щитів полиці і вікна світильника, а з металевого кутика - стяжки для з'єднання деталей.

Складати антресолі починають з нижнього щита: на нього встановлюють і кріплять кутиками вертикальні елементи. Потім з чотирьох панелей монтують на вставних круглих шипах другий горизонтальний щит, який насовують на шахту, утворену вертикальними елементами і кріплять також за допомогою кутиків. Після цього між горизонтальними щитами вводять і встановлюють на клею додаткові вертикальні перегородки. Закінчують складання антресолей облямівкою рейками горизонтальних щитів і вікна світильника.

Тепер з дощок 40х150 мм монтують опорну раму підвіски антресолей, яка складається з чотирьох стояків, що кріплять кутиками до стін, і двох горизонтальних балок. Елементи рами з'єднують за допомогою вставних круглих шипів і підсилюються кутиками.

До складеної опорної рами антресолі підвішують за допомогою болтів М10: по три болти, що проходять через кожну балку і верхню частину боковин шахти. З декоративною метою балки і стояки покривають лаком.

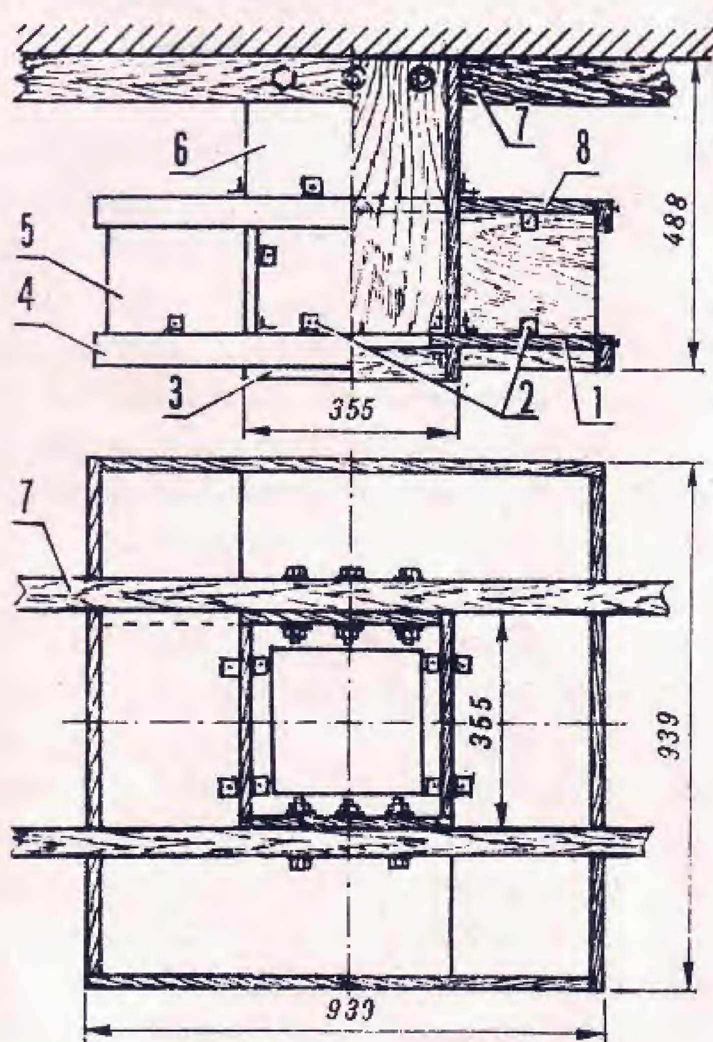

Рис.1. Антресолі: 1-нижній щит; 2-стяжки; 3-облямівка світильника; 4-облямівка щита; 5-вертикальна перегородка (додатковий елемент); 6-вертикальна панель шахти (боковина); 7- балка опорної рами; 8-верхній щит.

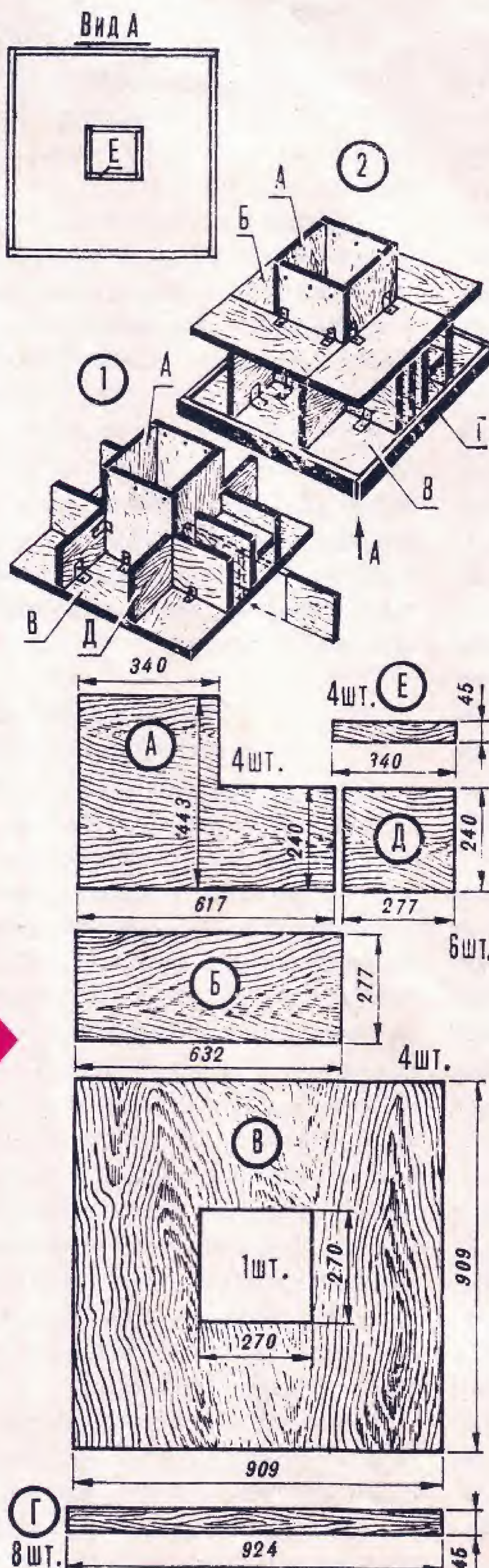

Рис.2. Послідовність складання і деталі антресолей: 1 - початок монтажу; 2- завершення. А- вертикальна панель шахти; Б- панель верхнього щита; В- нижній щит; Г- рейка облямівки щита; Д- додаткова перегородка; Е- рейка облямівки вікна світильника.

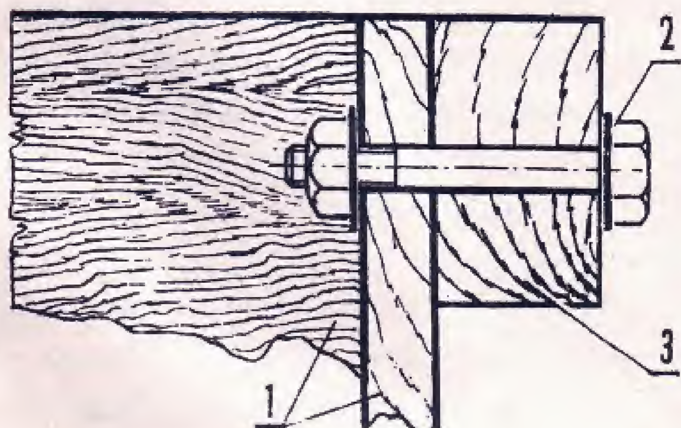

Рис. 3. З'єднання шахти з балкою: 1-панелі шахти; 2-болт М10; 3- балка.

Що необхідно знати про шпалери

Кожна господиня знає, що затишок у оселі багато в чому залежить від того, які в ній стіни. А стіни, як правило, обклеюють шпалерами. То ж цього разу пропонуємо вашій увазі інформацію саме про них.

Які вибрати шпалери

Перш ніж купувати шпалери, накресліть на папері план квартири і розташуйте на кресленні предмети меблів так, як вони будуть стояти після ремонту. Це допоможе визначити колір, малюнок, фактуру (рельєфність) шпалер і зробити квартиру затишною та сучасною.

Купуючи шпалери, потрібно чітко уявляти, чи пасуватимуть вони до вашого приміщення: з великим чи дрібним малюнком, однотонні, яскраві чи, навпаки, непомітні, теплих тонів. Багато чого у виборі шпалер залежить від власника квартири і, зокрема, від його характеру. Але існують так звані гігієнічні рекомендації, яких потрібно дотримуватися, обробляючи стіни своєї квартири.

Вчені-гігієністи радять ставитися до вибору кольору фарбування житла дуже відповідально, оскільки він впливає на життєдіяльність та настрій людини. Так, сполучення м'яких, салатних відтінків створює атмосферу урівноваженості, спокою, впевненості. Червоний, фіолетовий і синій кольори збуджують нервову систему, стомлюють зір.

Вибір кольору шпалер визначається також кліматичною зоною, в якій розташоване житло, орієнтацією вікон, місцевим рельєфом тощо. Наприклад, у приміщеннях, де завжди багато сонячного світла, стіни краще обклеювати шпалерами темного, насиченого кольору: синього, фіолетового, темно-блакитного, кавового, теракотового, шоколадного. Ці кольори здатні "приглушити" світло.

Приміщення з недостатнім природним освітленням обклеюють жовтогарячими, яскраво-жовтими, салатними шпалерами, які роблять кімнату світлішою. Недостатню кількість сонячного світла компенсують шпалерами теплих відтінків: золотаво-жовтого, світло-жовтогарячого, жовтувато-зеленого, пурпурового.

Приміщення, обклеєне шпалерами теплих тонів, здається меншим, холодні синьо-зелені шпалери, навпаки, візуально збільшують його обсяг. Шпалери з поперечними смугами роблять приміщення нижчим, вертикальна ж побудова орнаменту, навпаки, створює зоровий ефект високих стін.

Необхідно пам'ятати також, що для житлових кімнат найкраще підходять паперові шпалери; для передпокою, кухні - синтетичні, наприклад, декоративні полівінілхлоридні плівки, що імітують текстуру різних порід дерева, цегельну кладку, керамічну плитку. Застосовують такі плівки для обробки дверей, вбудованих меблів, вони довго зберігають свій колір і фактуру, гігієнічні, добре миються водою з милом. Паперові шпалери бувають прості, середньої і вищої якості (гобеленові, килимові, тиснені).

Обклеювання стін паперовими шпалерами

Якщо ви вирішили обклеїти стіни квартири паперовими шпалерами, насамперед слід зняти старі шпалери. *Запам'ятайте:* нові паперові шпалери, намазані клеєм, збільшуються в розмірах, а висихаючи, стискуються і рвуть чи відклеюють від штукатурки старі. Тому, щоб цього не відбувалося, краще старі шпалери видаляти зі стін. Якщо ж ви впевнені, що старе покриття витримає і не відклеїться, зніміть тільки погано прикріплені ділянки, а штукатурку зачистіть шкуркою. Якщо на стіні залишилися плями клейової чи вапняної фарби, обов'язково зачистіть їх, тому що до пофарбованих місць шпалери не приклеюються. Стіну намажте клеєм, а потім наклейте старі газети.

Підготовлена поверхня повинна бути суцільно обклеєна газетами, без пропусків. Очистіть її від пилу, зріжте горбки, ще раз покрийте клеєм і дайте йому просохнути протягом доби. Поки клей сохне, приготуйте шпалери. Почніть з обрізки однієї з кромок: для обклеювання правої стіни (якщо стояти обличчям до вікна) зрізують ліву кромку, а для лівої - праву.

Потім розріжте рулони на полотнища довжиною, рівною висоті приміщення плюс припуск 10 см. Намагайтеся розрізати рулон так, щоб при наклеюванні полотнищ на стіну візерунки на них збігалися. Складайте шпалери лицьовою стороною до підлоги так, щоб їх краї були зсунуті відносно один одного на 2-3 см (шпалери складайте на поліетиленову плівку). Валиком нанесіть рівним шаром клей на зворотню сторону полотнища і дайте йому просочити папір.

Перше полотнище наклеюйте так, щоб обрізана кромка була звернена до вікна. Якість роботи в основному буде залежати від того, як ви розгладите полотнище на стіні. Приклейте один кінець полотнища до верхньої частини стіни, інша частина нехай вільно звисає уздовж схилу. Перевірте чи точно по схилу висить полотнище, а потім ребром долоні рухом по центру і зверху вниз пригорніть його до стіни. Перевіривши, чи зайняло воно строго вертикальне положення, легкими рухами від центра до країв, зверху вниз розгладьте шпалеру одежною щіткою чи сухою чистою ганчіркою. Приклеєне полотнище ще раз розгладьте м'якою ганчіркою - тепер уже колоподібними рухами. Простежте, щоб під шпалерою не залишилося пухирців повітря. Якщо ж вони все-таки залишилися, проколіть їх тонкою голкою, випустіть повітря і розрівняйте шпалеру щіткою. Друге полотнище наклеюйте так, щоб захопити необрізану кромку першого полотнища. Завдяки цьому місця з'єднань (шви) будуть непомітними.

Чикільова О.І.

Як відсвяткувати дитячий день народження

...Десь о дванадцятій годині вам, нарешті вдається розпрощатися з гостями. У коридорі ви натрапляєте на розплющене тістечко і помічаєте, що вішалка тримається на одному гачку. Підлога в дитячій кімнаті усіяна тонким шаром щойноподарованого конструктора "Лего". А винуватець свята - спітнілий, збуджений - до цього часу бігає по квартирі з розчервонілим обличчям. Голова "тріщить" і немає сили впоратись з пірамідою брудного посуду. Нарешті, вгамувавши іменинника, ви провалюєтесь в сон. А до наступного дня народження залишається 364 дні...

Що ж, давайте зранку, на свіжу голову, перерахуємо розбиті тарілки, вичистимо килим і спробуємо подумати, як наступного разу відсвяткувати дитячий день народження з меншими матеріальними та моральними збитками.

Насамперед, зберіть сімейну раду і не забудьте запросити самого іменинника. Зібрались? Тоді вважайте, що ваше свято уже розпочалось. Бо саме магія очікування свята, чарівна і неповторна єдність усіх членів родини у цей момент є найприємнішою.

Пам'ятайте, що день народження вашої дитини - це її свято, на яке вона сама запрошує своїх друзів. Враховуючи свої можливості (насамперед вирішальна роль тут відводиться габаритам квартири), визначте з дитиною лише кількість гостей. Допоможіть своїм хлопчакам запросити в гості дівчаток, а дівчаткам - хлопчаків. Якщо дитина соромиться передати запрошення на словах, можна надіслати гостям листівки.

На відміну від дорослих, діти ходять в гості не їсти, а веселитись. Тому особливу увагу слід приділити не приготуванню їжі, а розважальній програмі. Досвідчені батьки добре знають, що діти надають перевагу не витонченим стравам, а звичайним бутербродам і фруктам. Обов'язково приготуйте домашній торт зі свічками. Газовані напої краще замінити соками, морсом чи компотом.

Не слід ризикувати вашим дорогим сервізом. Краще прогуляйтесь з дитиною до магазину і придбайте яскраву одноразову скатертину, посуд, соломинки для напоїв, шпажки для бутербродів. Це позбавить вас зайвих клопотів і створить неповторну святкову атмосферу.

Якщо ви не хочете, щоб ваша квартира перетворилась у божевільний дім, завчасно розпишіть свято буквально по хвилинам. Можна придумати який-небудь наскрізний сюжет (наприклад, улюблену книгу дитини чи її останнє захоплення). Хіба не цікаво відсвяткувати день народження у Теремі, будиночку Карлсона, у космічному кораблі чи на стоянці індійців. За допомгою розмальованих фарбами шматків шпалер або старої простині дитяча кімната миттєво перетвориться у чарівний світ. А з картонних коробок, пакетів з-під молока, старих шматків тканини можна разом з дитиною заздалегідь зробити маски та костюми. Фантазія підкаже вам, як пристосувати до теми вашого свята звичні дитячі ігри та розваги. Але пам'ятайте, що обов'язково слід чергувати рухливі і спокійні ігри, адже дитяча нервова система ще нестійка і легко збуджується.

Однією з найулюбленіших ігор дітей усіх поколінь є **фанти**. Але не перетворюйте цю веселу гру у насильство. Не треба вимагати від дитини "заспівати пісеньку" або "зіграти на скрипці". Краще придумайте веселі завдання: пострибати зайчиком, прокукарікати півником, зобразити хитруню-лисичку. Дайте можливість дітям розслабитись, адже від них так багато вимагають в наш час. І обов'язково оцініть таланти дітей, роздайте їм маленькі нагороди: цукерки, повітряні кульки, наклейки. Діти радіють їм більше, ніж коштовним речам.

А потім складіть і заспівайте разом пісню на честь іменинника, розіграйте невеличку сценку, або розкатайте рулон шпалер і запропонуйте дітям намалювати величезний святковий плакат.

Кульмінацією свята може стати **пошук скарбу**. Чудова гра, яка і для 13-річної дитини залишається хітом. Заздалегідь заховайте "скарб": маленькі сувеніри, повітряні кульки, бенгальські вогні або іменинний пиріг. За допомогою зашифрованої підказки (це може бути ребус, кросворд, логічна задача) треба здогадатись, де лежить наступна підказка, і так далі, аж поки не знайдеться сам скарб. Важливо, щоб підказки були веселими і таємничими.

Святковий настрій створить і домашній **ляльковий театр**. На дітей він діє магічно, сприймається майже як диво. Якщо ви вирішили влаштувати театральне видовище, зробіть вхідні білети, поставте біля дверей "контролерів", а для створення театральної атмосфери включіть легку музику.

Закінчіть свято якоюсь тихою грою. Можна, наприклад, вирізати з паперу сніжинки, квіти чи кленові листочки, залежно від сезону. Можна запалити свічки і розповідати тихі історії, можна провести конкурс колискових пісень. Головне, щоб діти заспокоїлись перед приходом батьків (до речі, час закінчення свята визначте заздалегідь і повідомте його батькам ваших гостей).

За дитинство вашої доньки чи сина пройде не так вже і багато днів народження, але кожний збережеться в пам'яті. І це повинні бути світлі та радісні спогади, які залишаться на все життя. То ж частіше створюйте для своїх дітей атмосферу неповторного свята. Нехай вони ростуть впевненими та життєрадісними людьми.

Кротенко В.І.,
викладач кафедри психології
НПУ ім. М.П. Драгоманова

Індивідуальні проекти Будинків

(див. обкладинку)

Циліндричні форми найчастіше асоціюються у глядача з укріпленням (№1). Мій дім - моя фортеця. Але вигідна асоціація - не єдина перевага будинку з круглими формами. Витрати будівельних матеріалів в ньому значно менші, ніж на той же об'єм звичайної конфігурації прямокутних планів, окрім того, мінімальна площа зовнішніх стін забезпечує доцільне теплозбереження.

Круглі форми входу-вітражу і стіни закрученої форми своєю конфігурацією немов би запрошують, акцентують увагу на вхід. Центрична схема надає можливості зручного зонування жилих поверхів. Приміщення першого поверху ізольовані завдяки центральному холу, який має освітлення верхнім світлом через зенітний ліхтар.

На другий поверх йдуть сходи, що м'яко обходять по периметру хол і з яких відкривається на другому поверсі вітраж овальної форми. Скрізь вітраж видно оригінальний архітектурний елемент - бельведер. У даному випадку - надбудова у вигляді колонади, що має круглу форму ротонди. Взагалі, внутрішній простір садиби має складне, багатопланове рішення, що забезпечує зорову різноманітність при перебуванні в тому чи іншому приміщенні.

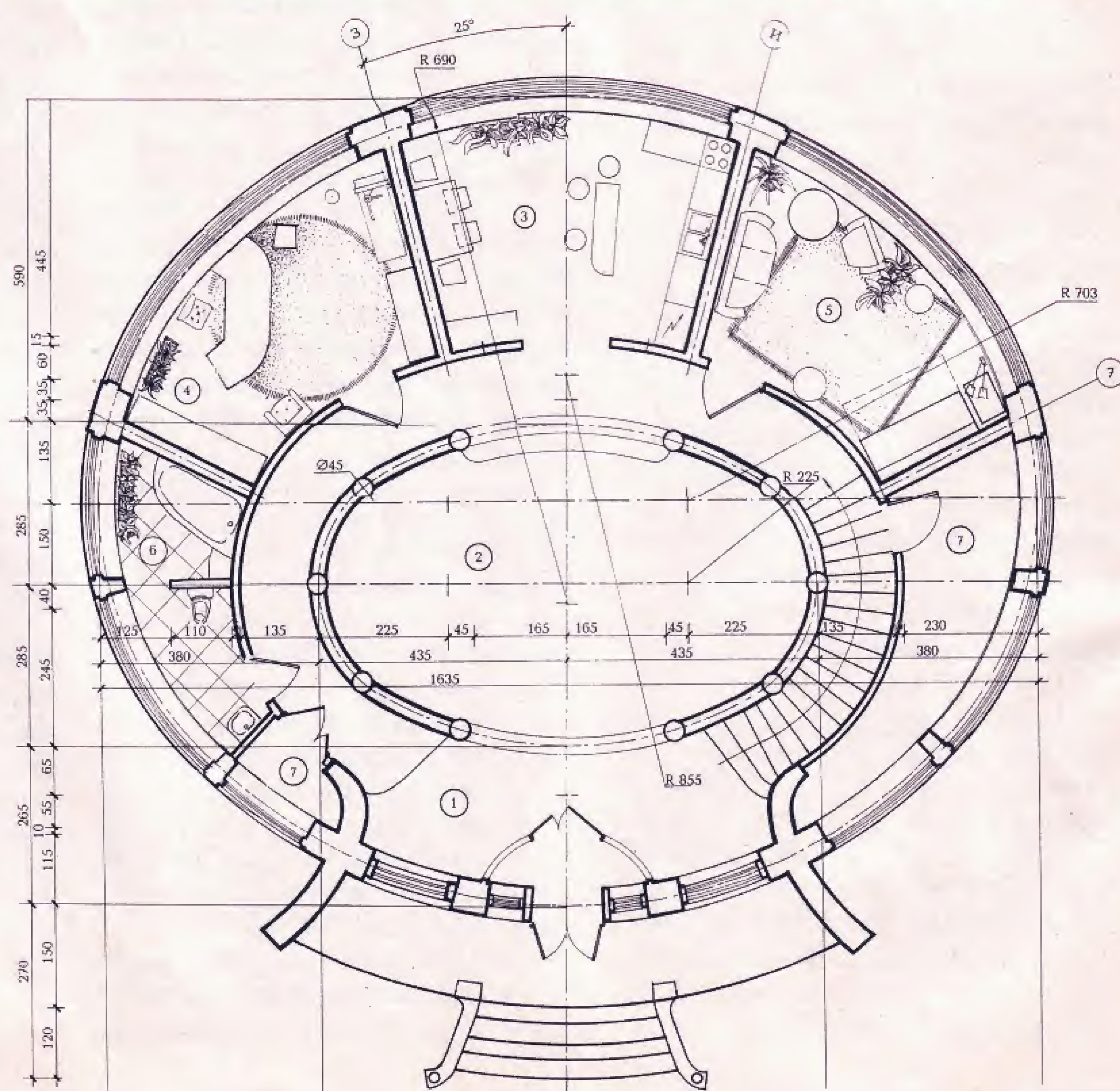
На м'яко закручених стінах розташовані стрічкові вікна, завдяки яким забезпечено достатню інсоляцію всіх приміщень сонячними промінням. У санвузлах і гардеробних використані горизонтальні вікна складної конфігурації в перерізі, через які проникає натуральне світло і забезпечується візуальна ізольованість цих інтимних зон.

Спальні другого поверху мають вихід на балкон, що звернений в тиху зелену зону ділянки. Будинок має всефасадний об'єм і виразний силует.

Площа забудови - 230 м². Загальна площа - 310 м². Житлова площа - 143 м².

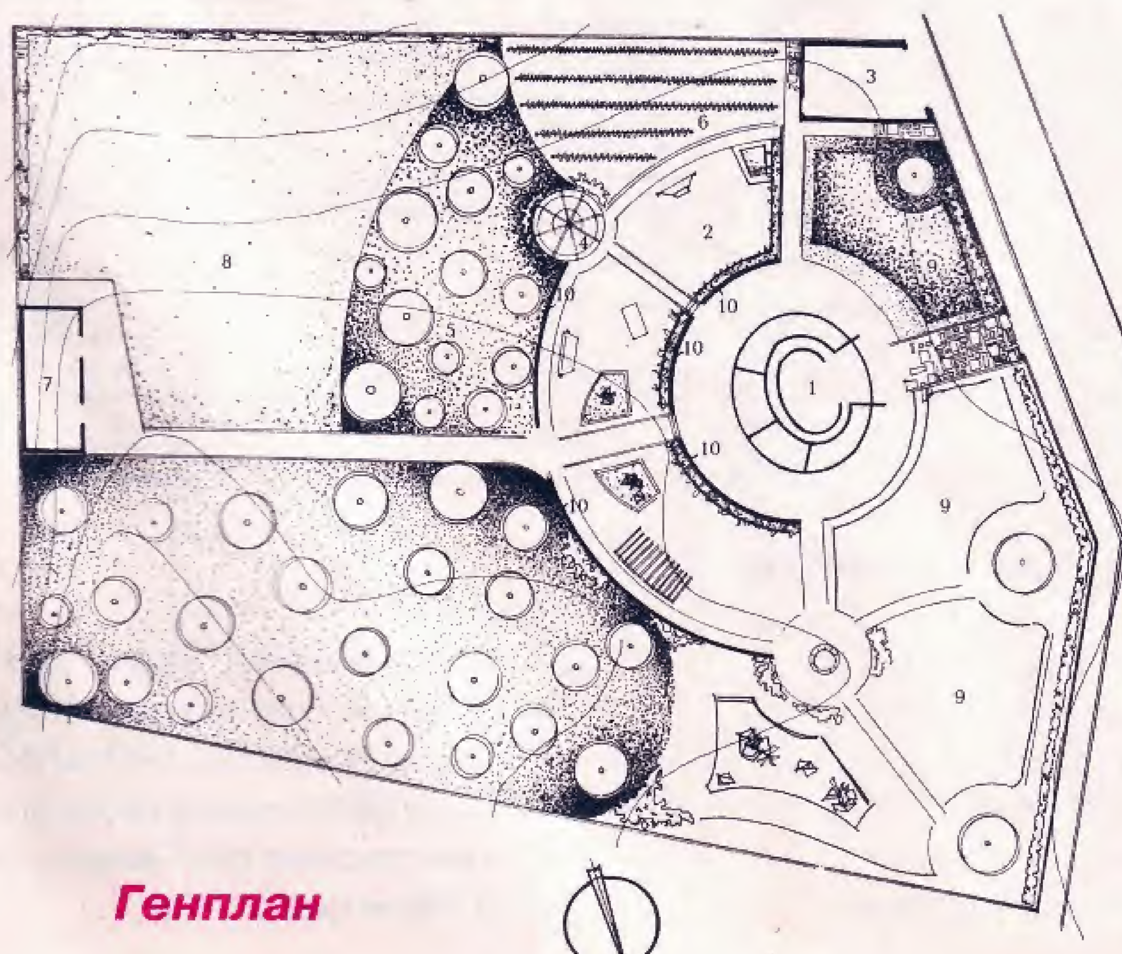
Експлікація до планів I і II поверхів

1 – хол з тамбуром;
2 – загальна кімната;
3 – кухня;
4 – кабінет;
5 – кімната для гостей;
6 – санвузол;
7 – комора;
8 – кімната молодшої дитини;
9 – кімната старшої дитини;
10 – кімната батьків.

План I поверху

План II поверху

Генплан

Експлікація до генплану

1 – будинок;
2 – дитячий майданчик;
3 – гараж;
4 – альтанка;
5 – сад;
6 – виноградник;
7 – господарська будова;
8 – город;
9 – газон;
10 – підпірна стінка.

Такий будинок мальовничо впишеться і серед регулярної забудови типових будинків селища, і серед пишних садів, як на рівнинній так і на горбистій місцевості.

Житловий будинок №2 розрахований на родину з 5 чоловік - батьки і троє дітей. Будинок вирішено в традиційних формах з дахом із схилами, об'єм якого використовується під мансарду. Дах зі схилами надає будинку традиційного силуету, звичайного для регіону України.

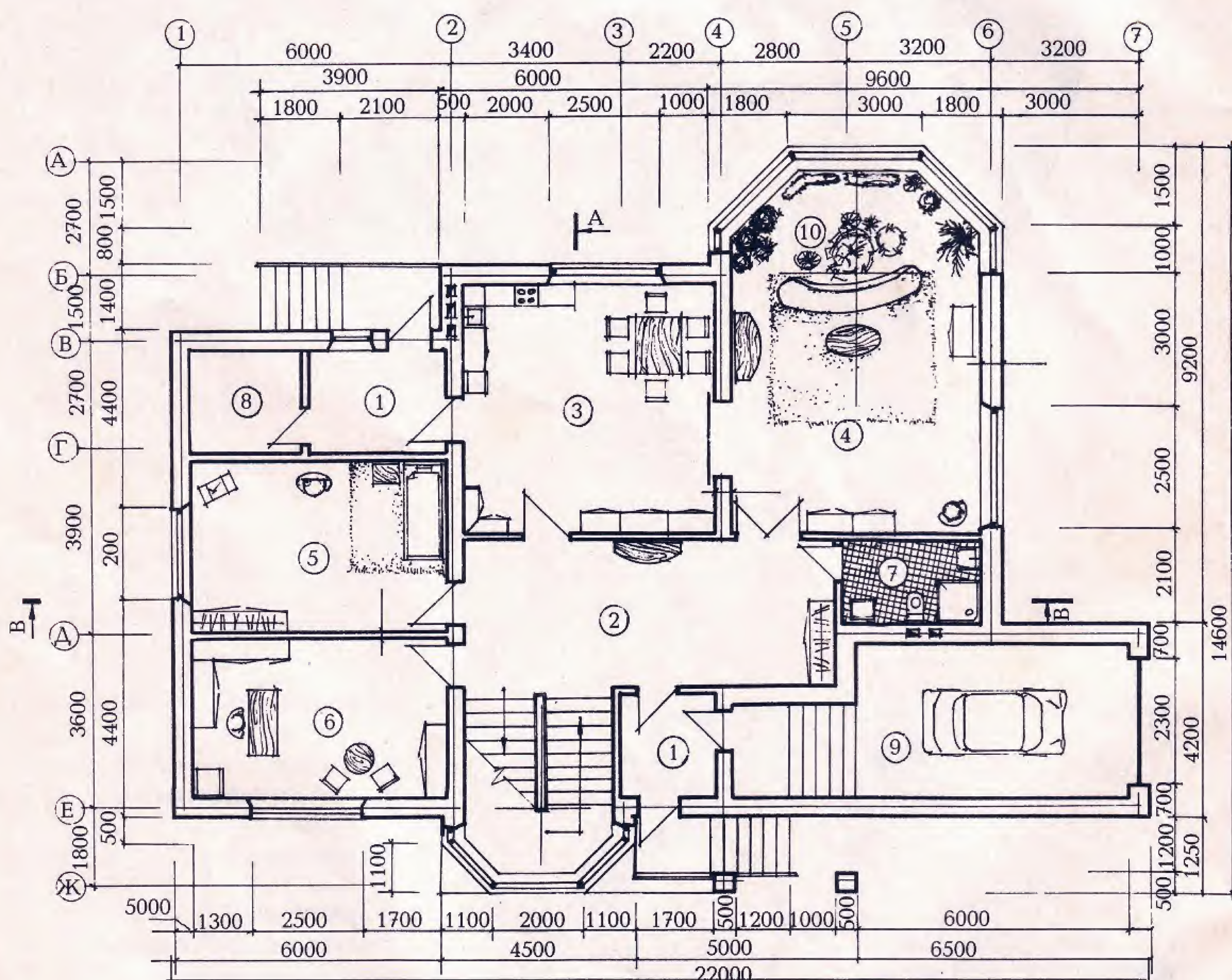
Вхід в будинок завуальовано невеличким ганком з навісом, а в'їзд в гараж максимально наближений до дороги і має окремий вхід з тамбура головного входу. Покрівля над гаражем використовується як літня тераса, що продиктовано її південною орієнтацією.

З подовженого холу, що з'єднує приміщення першого поверху, можна безпосередньо попасти в гостьову, кабінет і загальну кімнату, площа якої збільшується завдяки розвинутій екседрі і кухні-їдальні. Кухня має додатковий вихід, що веде на ділянку.

В екседрі загальної кімнати розміщено зимовий сад, який зримо поєднується із зеленню відкритого простору ділянки.

На другому мансардному поверсі розташовано чотири кімнати інтимної зони. Спальня для батьків з виходом на терасу, дві спальні дітей і їх ігрова. Санітарні вузли першого і другого поверхів розташовані один над одним і можуть мати пряме освітлення.

Площа забудови - 230 м². Загальна площа - 420 м². Житлова площа - 226 м².

План I поверху

Експлікація до плану I поверху:

1 – тамбур, 5 м²;
2 – хол, 24 м²;
3 – кухня-їдальня, 30 м²;
4 – загальна кімната, 30 м²;
5 – гостьова, 19,50 м²;
6 – кабінет, 19,50 м²;
7 – санвузол, 6 м²;
8 – комора, 5 м²;
9 – гараж, 21 м²;
10 – зимовий сад, 10 м².

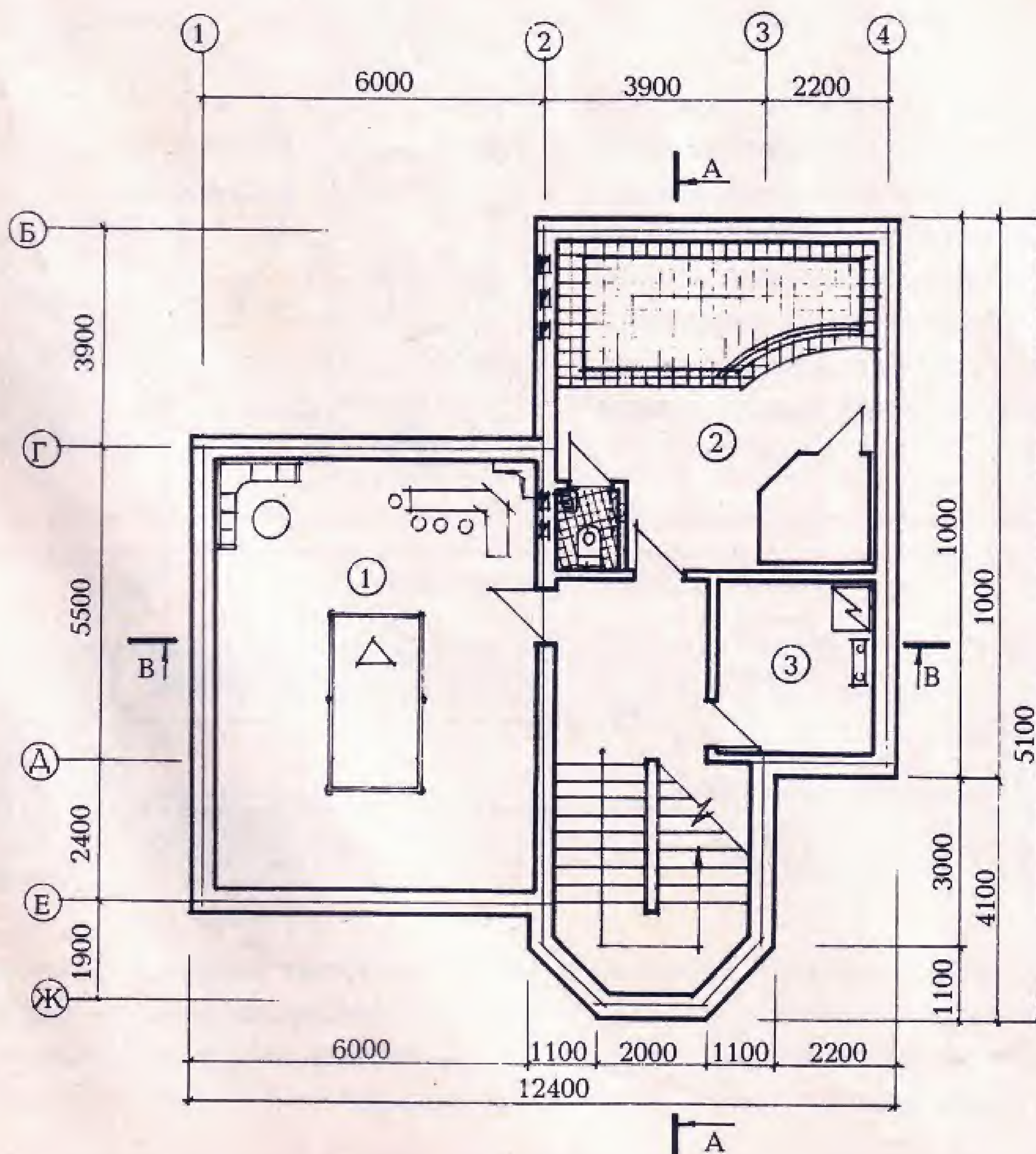
Всі приміщення мають доцільну конфігурацію і оптимальну площу.

Площа приміщень цокольного поверху, на думку автора проекту, може бути використана під більярдну та сауну з басейном.

План II поверху

Експлікація до II поверху:

1 – балкон, 10 м²;
2 – хол, 9 м²;
3 – спальня батьків, 22,50 м²;
4 – спальня старшої дитини, 23 м²;
5 – спальня молодших дітей, 30 м²;
6 – ігрова кімната, 27 м²;
7 – санвузол, 6 м²;
8 – тераса, 24 м².

◄ План цокольного поверху

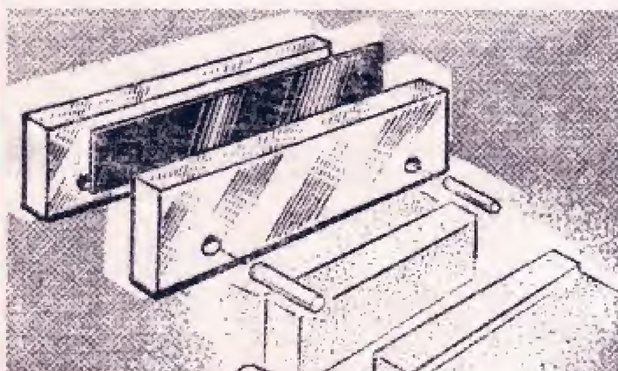
Експлікація до плану цокольного поверху:

1 – більярдна, 41,50 м²;
2 – сауна з басейном, 30 м²;
3 – бойлерна, 9 м².

Проекти виконано Г.Судімак (№1) і М.Бондар (№2) на кафедрі основ архітектури і архітектурного проектування Київського Національного Університету будівництва і архітектури (зав. кафедрою проф., докт. архітектури В.І.Єжов).

Ніжні лещата

При обробці деталей із жерсті знадобиться невелике пристосування з двох смужок оргскла з отворами для штифтів. Заготівку з жерсті розміщують між смугами, які з'єднані на штифтах, і весь пакет затискують в лещатах. Далі можна діяти надфілем або напилком, не боячись, що деталь помнеться.

Поролон - "штукатур"

З чим тільки не доводиться зіштовхуватись під час ремонту квартири. Найбільше неприємностей виникає під час замуровування мілких раковин у бетонних конструкціях: доводиться довго "втирати" шпаклівку у кожну щілину. Але цю роботу можна

значно спростити. Перш за все необхідно розвести цементно-піщаний розчин і нанести його тонким шаром на попередньо змочену поверхню. Потім, намочивши шматок поролону, видалити ним залишки цементу. Після висихання розчину площина буде рівною, без жодної тріщини і раковини.

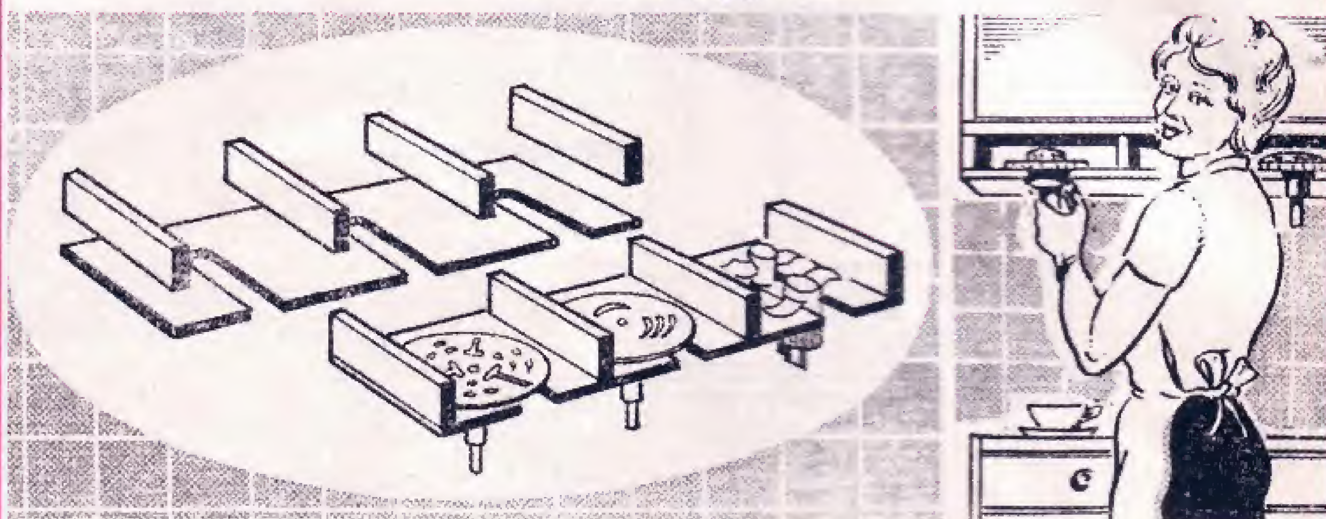
Щоб не бруднити кожного разу руки, відкриваючи пляшечку з зеленкою чи йодом, вкрутіть в гумову пробку зсередини шуруп.

І почистить, і полудить

Наждачний папір, наклеєний на дощечку, допоможе очистити жало паяльника від нашарувань окалини і нагару. А покладені на шкірку шматочки олова і каніфолі допоможуть одночасно полудити жало.

Завжди під рукою

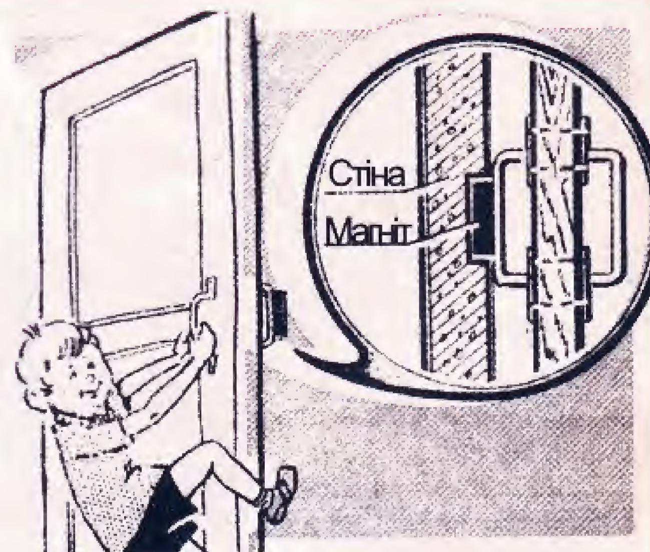

Кухонний комбайн або електром'ясорубка мають велику кількість змінного обладнання, зберігати яке не зовсім зручно. Рішення просте. До днища підвісних шаф прикріпити своєрідну касету з відділеннями для кожного інструмента. Виготовити її можна з обрізків фанери і брусків. Готову касету слід пофарбувати в той самий колір, що і всі кухонні меблі.

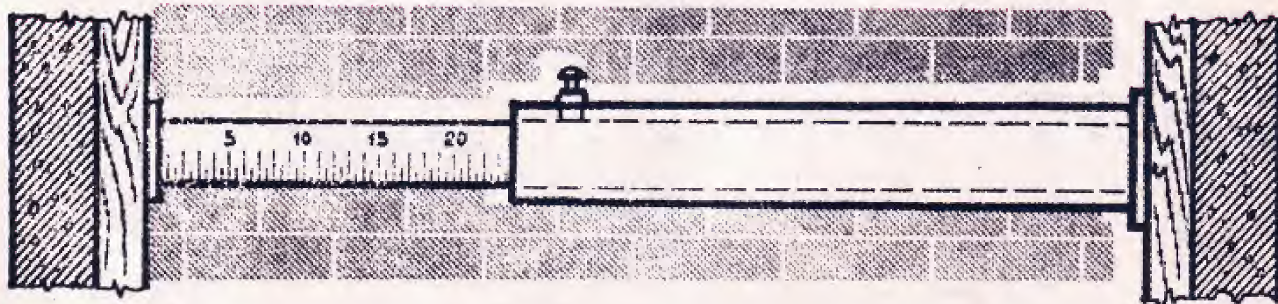
Немов на якорі

У деяких приміщеннях квартири (кухня, хол) двері, як правило, залишають відкритими. А зафіксувати їх у цьому положенні допоможе звичайний магніт, закріплений на стіні, але за умови, що ручка металева.

Магніт можна врізати або просто приклеїти до стіни навпроти дверної ручки.

Лінійка будівельника

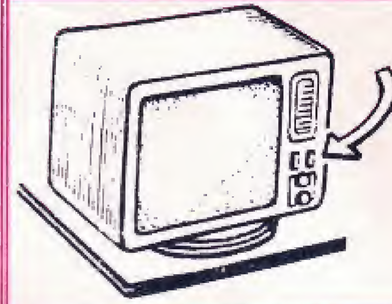

При будівництві часто доводиться робити внутрішні заміри. Наприклад, визначати відстань між щитами опалубки, розмір прорізу для вікна чи дверей. Хорошим помічником у таких випадках стане розсувна лінійка, виготовлена з трубки і металевого стержня з нанесеними рисками.

На вертелі - шпалери

Справді, набагато легше буде працювати з рулонами шпалер при їх обрізанні і розкрої, якщо скористатись ось таким нескладним пристроєм, який закріплюється на столі за допомогою струбцини. Він складається з дошки-основи і двох вушок до неї. Рулон, ніби на вертел, надівається на палку, що вільно обертається.

Диск "здоров'я" зручно використовувати у якості опори під телевізор: його з легкістю можна буде обертати у необхідному напрямку.

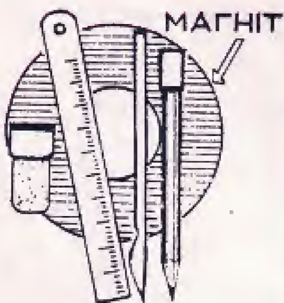
Поломка вушка пластикового корпуса годинника не повинна псувати вам настрій. Становище легко можна виправити, якщо прямо в корпусі розжареною голкою зробити отвори і закріпити годинник на ремінці за допомогою металевої скоби, зробленої з дроту або канцелярської скріпки.

Старий лак з паркету легко видалити, якщо прогладити ділянку підлоги праскою через мокру ганчірку.

Якщо надіти на олівець кільце з жерсті або з м'якої сталі, а на стіні перед верстаком закріпити магніт, олівець не загубиться серед стружок і завжди буде у вас під руками. Так само можна вчинити і з лінійкою.

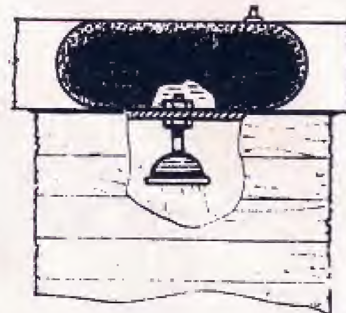
Якщо припаяти до шила циркульну цангу зі вставленою в неї голкою

від швейної машинки, отримаєте зручний пристрій для ремонту взуття і зшивання шкіряних матеріалів та виробів, зроблених з волосіні.

Маленькі хитрощі на садовій ділянці

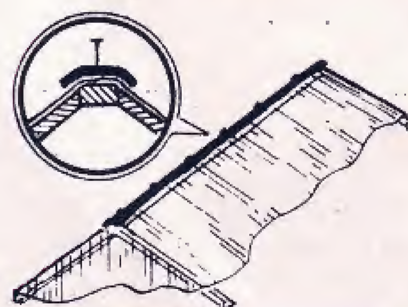
Замість бака для води у літньому душі

зручно використовувати звичайну автомобільну камеру. Переваги такої ємності очевидні - простота та дешевизна. До того ж вода в ній не іржавіє і швидко нагрівається на сонці.

Розрізаний вздовж старий пластмасовий шланг для поливу з успіхом замінить дерев'яні планки при кріпленні поліетиленової плівки парника.

Емальоване відро і прослужить довше, і гриміти не буде, якщо натягнути на його дно шматок старої автомобільної камери.

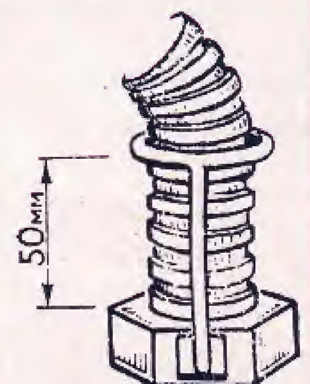
Пластикові вкладиші-вічка в шоколадних наборах знадобляться для пророщування насіння овочів. Щоб затримати випаровування вологи, в кожне вічко з насінням треба покласти шматочок промокального паперу і накрити тонкою тканиною або марлею.

Свердлити в дереві, текстоліті, пластмасі отвори малого діаметра (0,8-1 мм)

можна за допомогою циркуля з готовальні, закріпивши свердло у тримачі голки. Ризик зламати свердло при цьому суттєво зменшується.

Металева оболонка душового шланга найчастіше руйнується у місці з'єднання зі змішувачем. Щоб шланг слугував вам довше, укріпіть його додатково пластиною з кільцем, яка приєднується до гайки змішувача за допомогою гвинта або пайки.

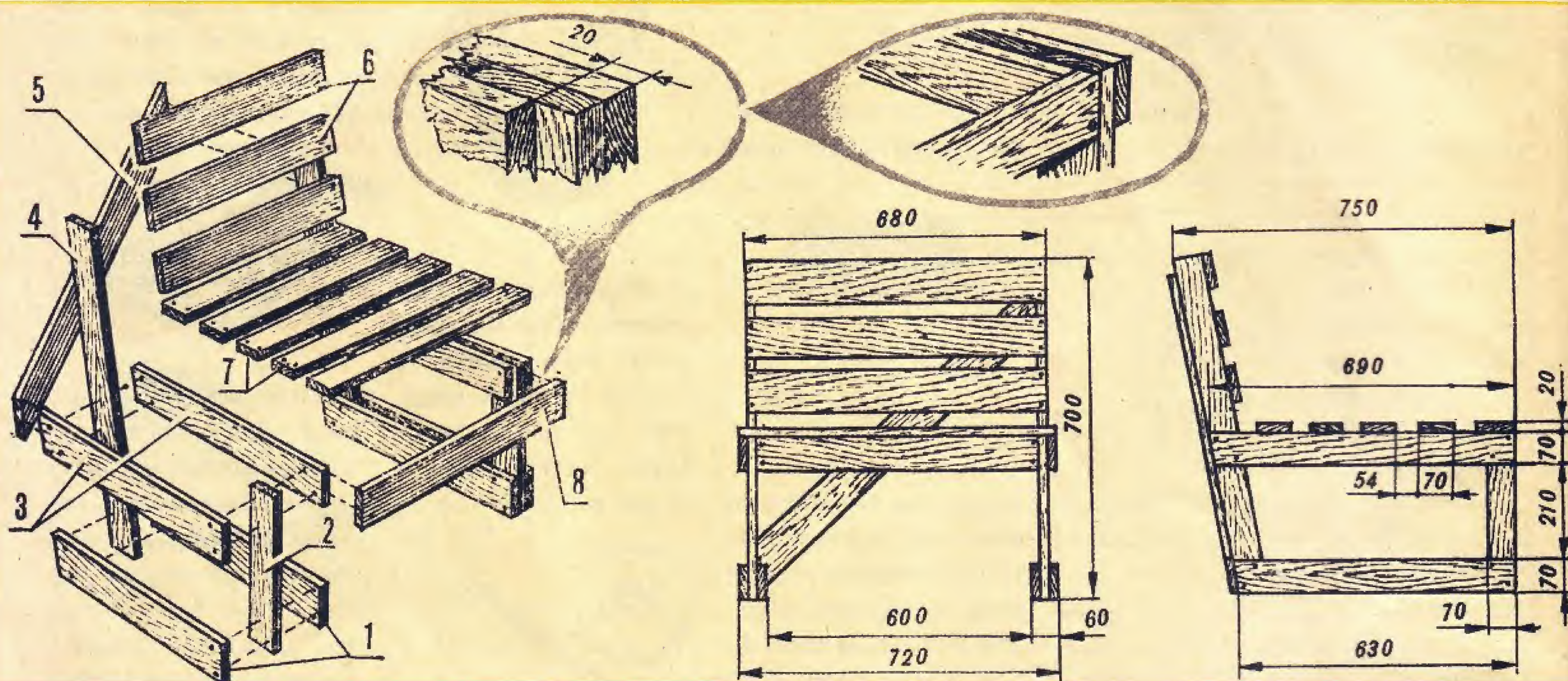

Гарнітур з дощечок

Запропонований набір меблів виготовляється з дощок однакового поперечного перерізу 70x20 мм. Використання твердих порід дерева (береза, ялина, сосна та ін.) збільшує строк експлуатації гарнітура. Для того, щоб оброблення було більш якісним, перед збиранням усі площини дощок треба вирівняти за допомогою рубанка або фуганка, а потім - наждаком. Відпиляні торці бажано відшліфувати. Вузли всіх виробів гарнітура однакові, що створює єдиний стиль комплекту. Для отримання більш міцних з'єднань різних деталей їх слід виконувати на клею (ПВА, епоксидний, столярний).

Складені предмети гарнітура необхідно покрити оліфою або лаком для меблів чи паркету. Якщо деревина має багато дефектів і некрасива за текстурою, можна примінити емалеве покриття - воно приховає недоліки, але колір фарби слід підбирати відповідно до інтер'єру. Окремі предмети гарнітура можна використовувати як в приміщенні, так і надворі.

Стільці, крісла та диван будуть більш комфортабельними, якщо покласти на них подушки, набиті поролоновою крихтою або пір'ям. Чохли бажано шити з цупкої тканини яскравих кольорів - тентової, льону з лавсаном, ситцю. Вони можуть бути знімними (на "блискавці" або на гудзиках). Душе ошатним і завершеним буде вигляд кімнати, якщо з такої ж тканини зробити скатертину на стіл і штори на вікна.

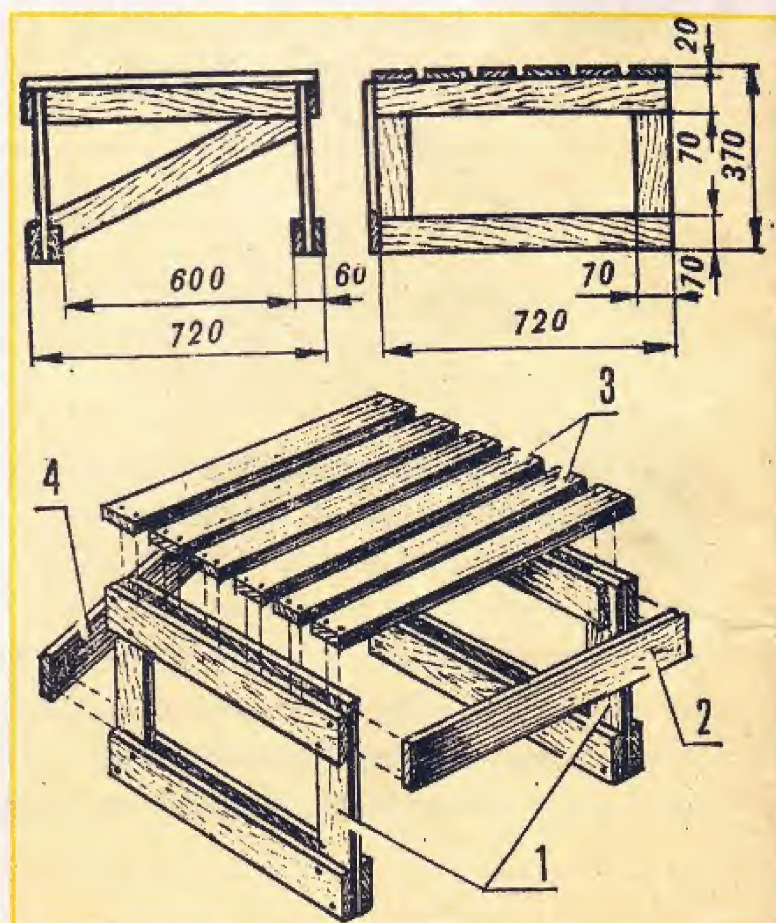
Стілець: 1- нижні горизонтальні планки рами; 2- стояк; 3- горизонтальні планки сидіння; 4- стояк спинки; 5- діагональна стяжка; 6- дошки спинки; 7- дошки сидіння; 8- лобова планка.

Стілець

У першу чергу збирають бокові рами. Для цього на стояки 2,4 накладаємо горизонтальні планки 1,3 і кріпимо шурупами. Причому внутрішня планка 3 коротша зовнішньої на 20 мм. Так само збираємо другу бокову раму. Після цього обидві рами з'єднуємо лобовою планкою 8, яка кріпиться до торців внутрішніх горизонтальних планок 3, і діагональною стяжкою 5. Потім послідовно кріпимо всі інші дошки сидіння (довжиною 720 мм) і спинки (довжиною 680 мм).

Табурет

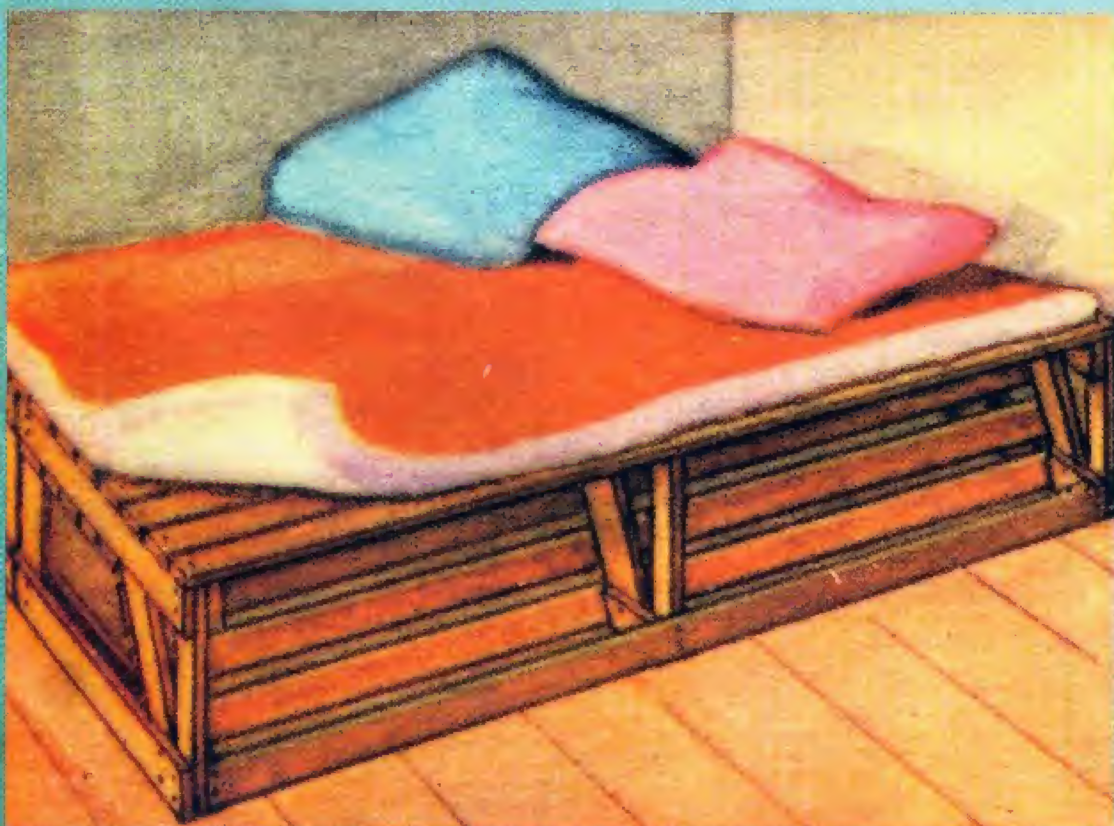
Конструкція дуже проста. Усі її особливості видно на рисунку, тому додаткового пояснення не потрібно.

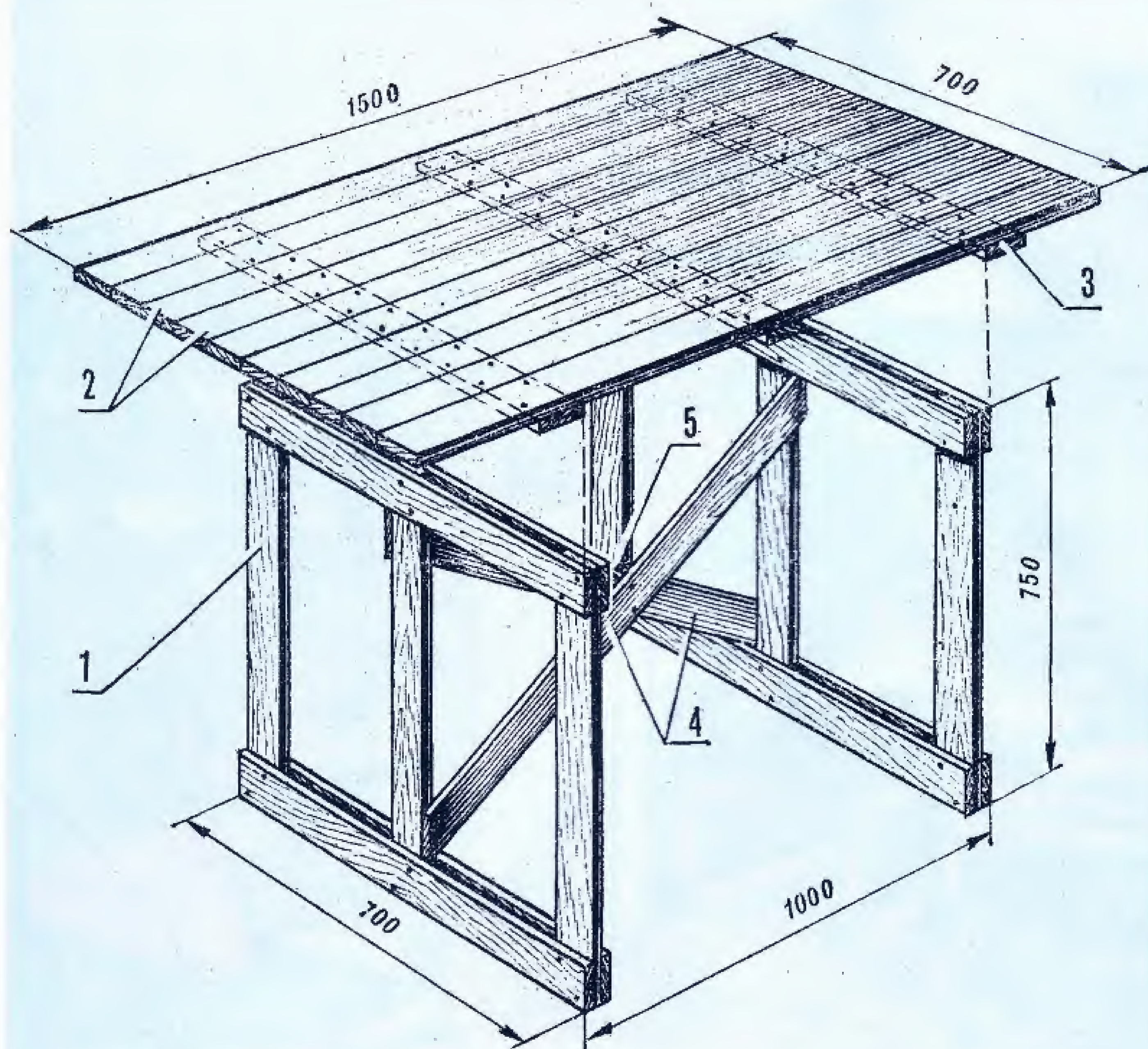
Табурет: 1- бокові рами; 2- лобова планка; 3- дошки сидіння; 4- діагональна стяжка.

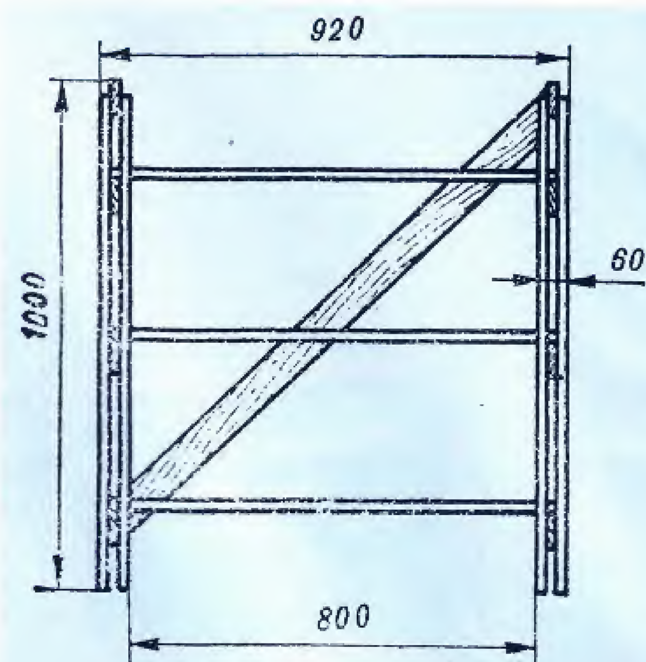
Стіл
(див. рисунок на стор.26):

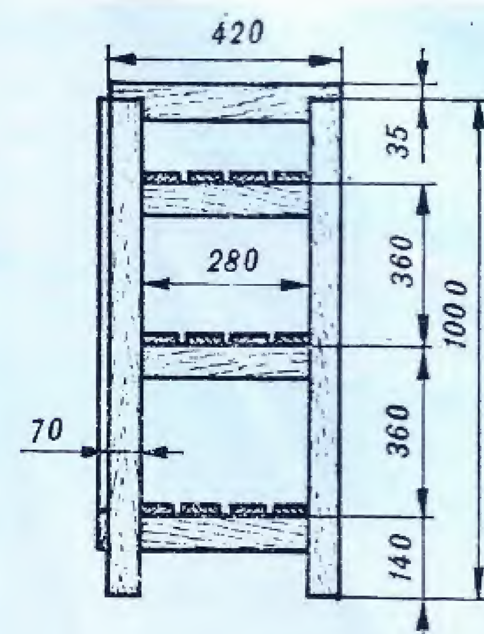
У першу чергу складаємо бокові рами, які скріплюємо двома діагональними стяжками 4. Для більш міцного зв'язку між ними на шурупах розміщуємо скріплюючу дошку 5. Кришку стола збираємо окремо з дощок 2, з'єднаних поперечинами 3. Готову кришку встановлюємо на основу і фіксуємо шурупами до верхніх горизонтальних планок рам.

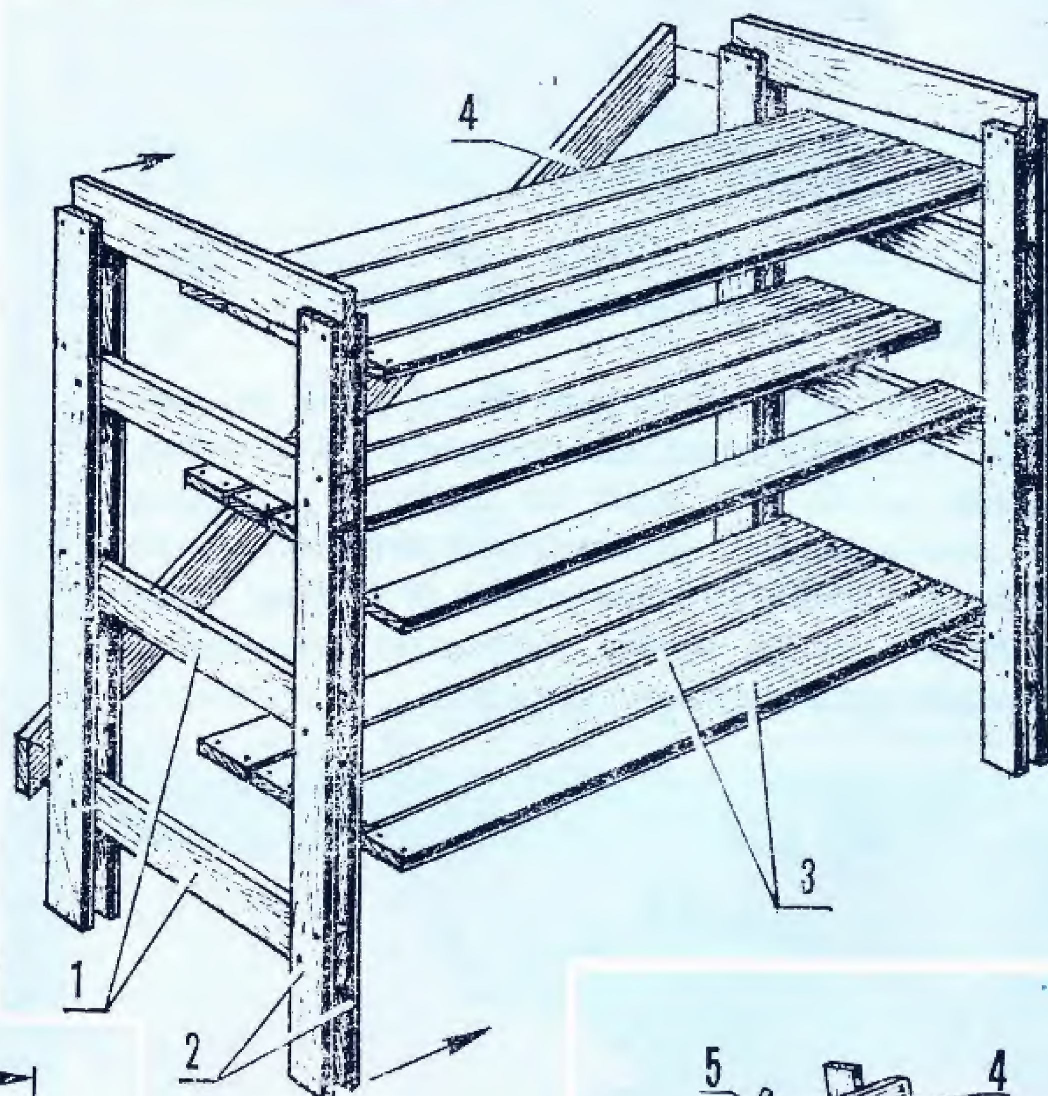

Стіл: 1- бокові рами; 2- дошки кришки стола; 3- поперечини; 4- діагональні стяжки; 5- скріплююча дошка.

Стелаж

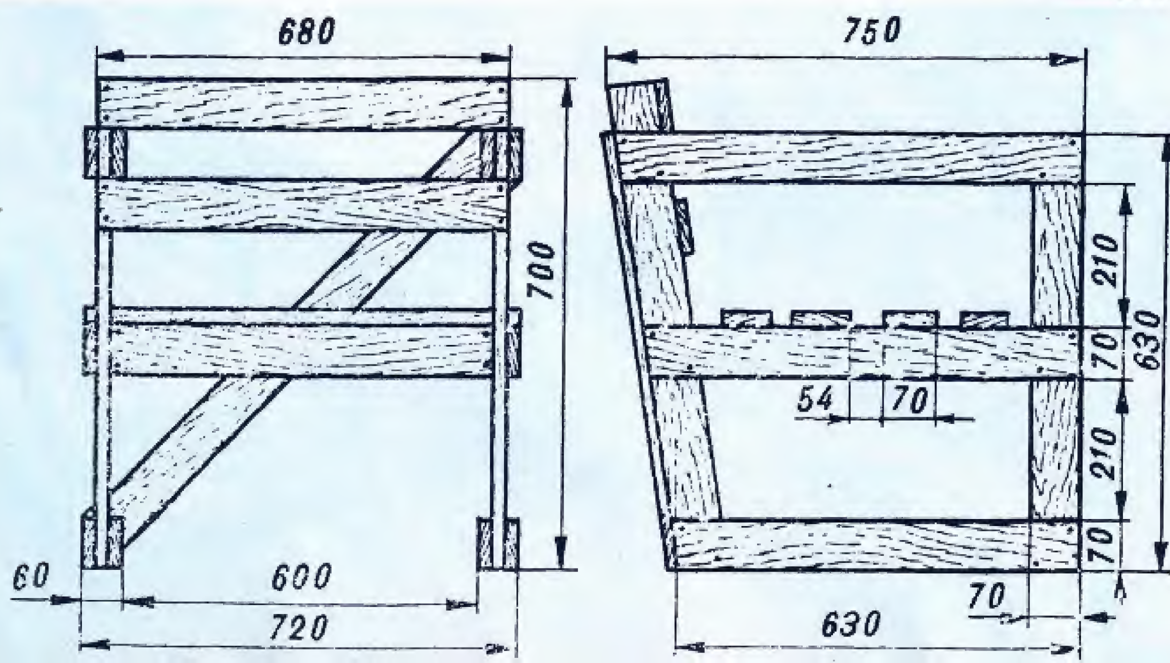
Складання аналогічне попереднім, лише спарені дошки-стояки в бокових рамах розміщують вертикально. А горизонтальні планки 1 слугують опорами для полиць, що закріплені на шурупах. Для надання конструкції міцності до задніх стояків кріпимо діагональну стяжку. Конструкція може "вирости", якщо зібрати ще один стелаж і встановити його зверху. Від подовжнього зміщення по стику захистять частини верхніх горизонтальних планок, що виступають.

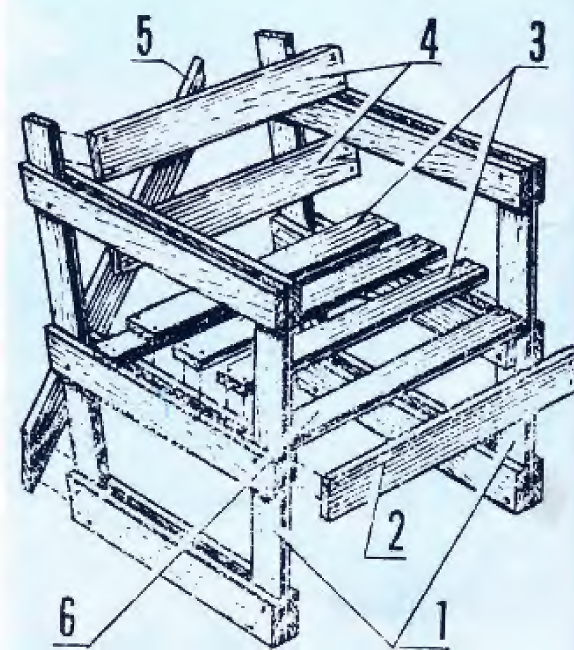

Стелаж: 1- горизонтальні планки; 2- стояки; 3- дошки полиць; 4-діагональна стяжка.

Крісло

Послідовність складання аналогічна попередній, але при з'єднанні рам спочатку закріплюємо лобову планку 2 і коротку планку сидіння, а потім діагональну стяжку, доски сидіння і спинки.

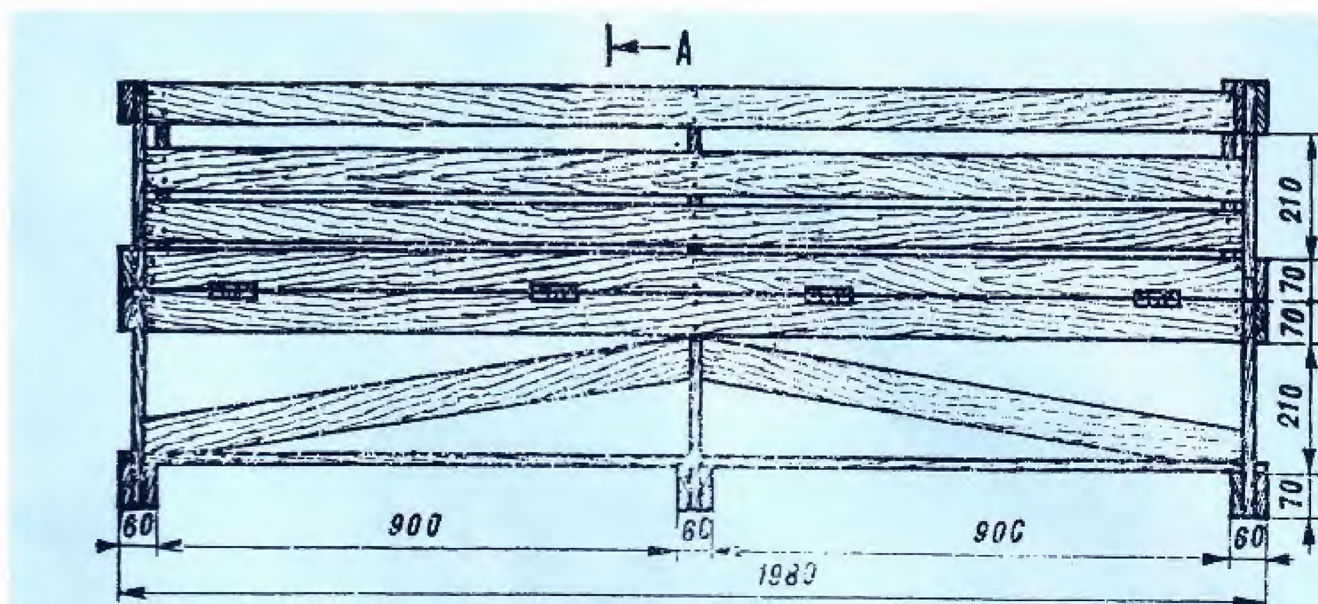

Крісло: 1- бокові рами; 2- лобова планка; 3-дошки сидіння; 4- дошки спинки; 5- діагональна стяжка; 6- коротка планка сидіння.

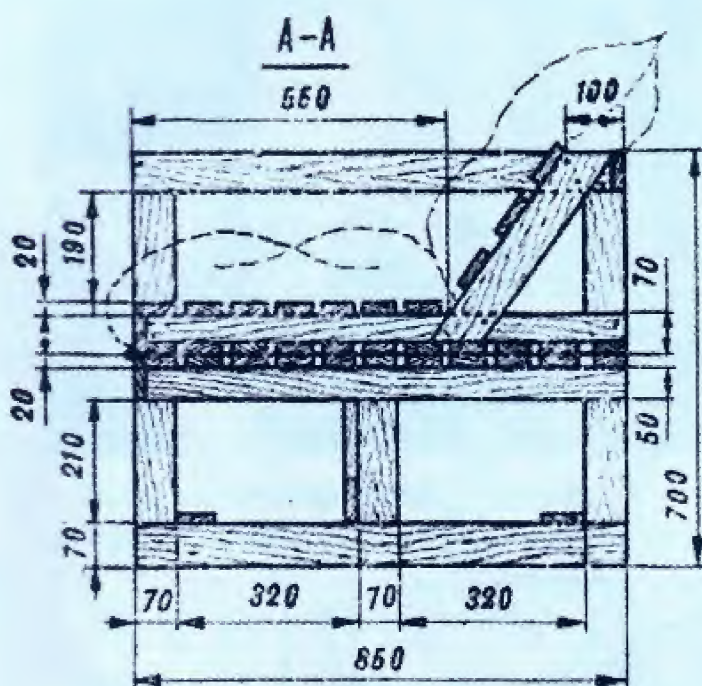
Диван-ліжко

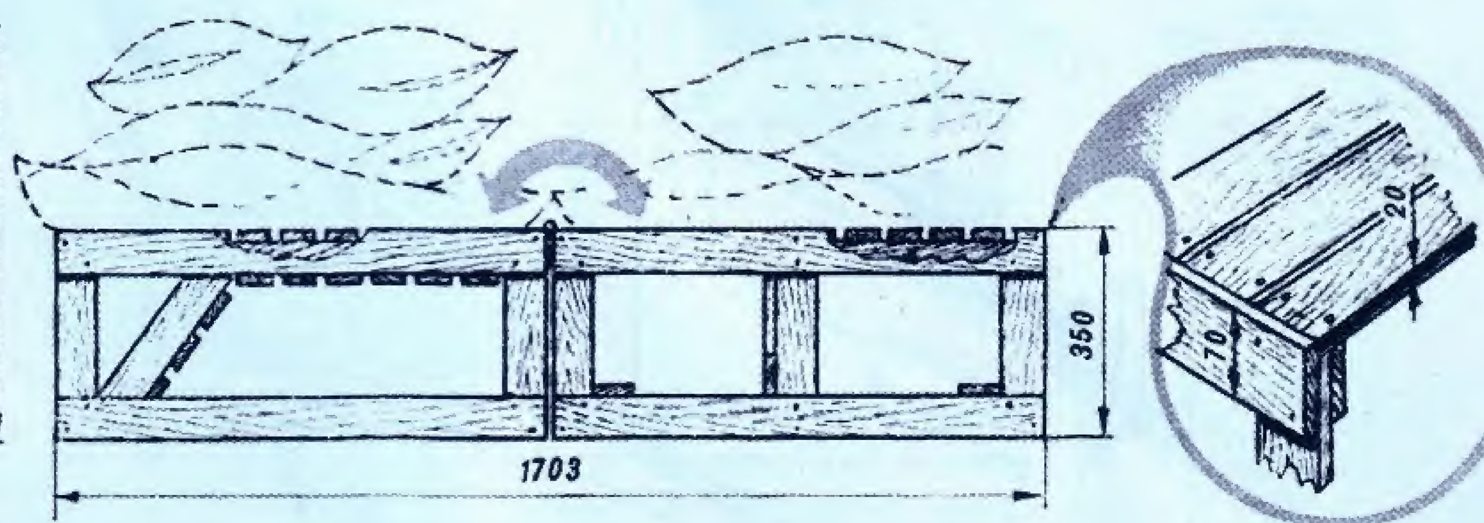
Диван-ліжко складається з двох предметів: основної тахти і відкидної, які з'єднані між собою карточними або рояльними петлями.

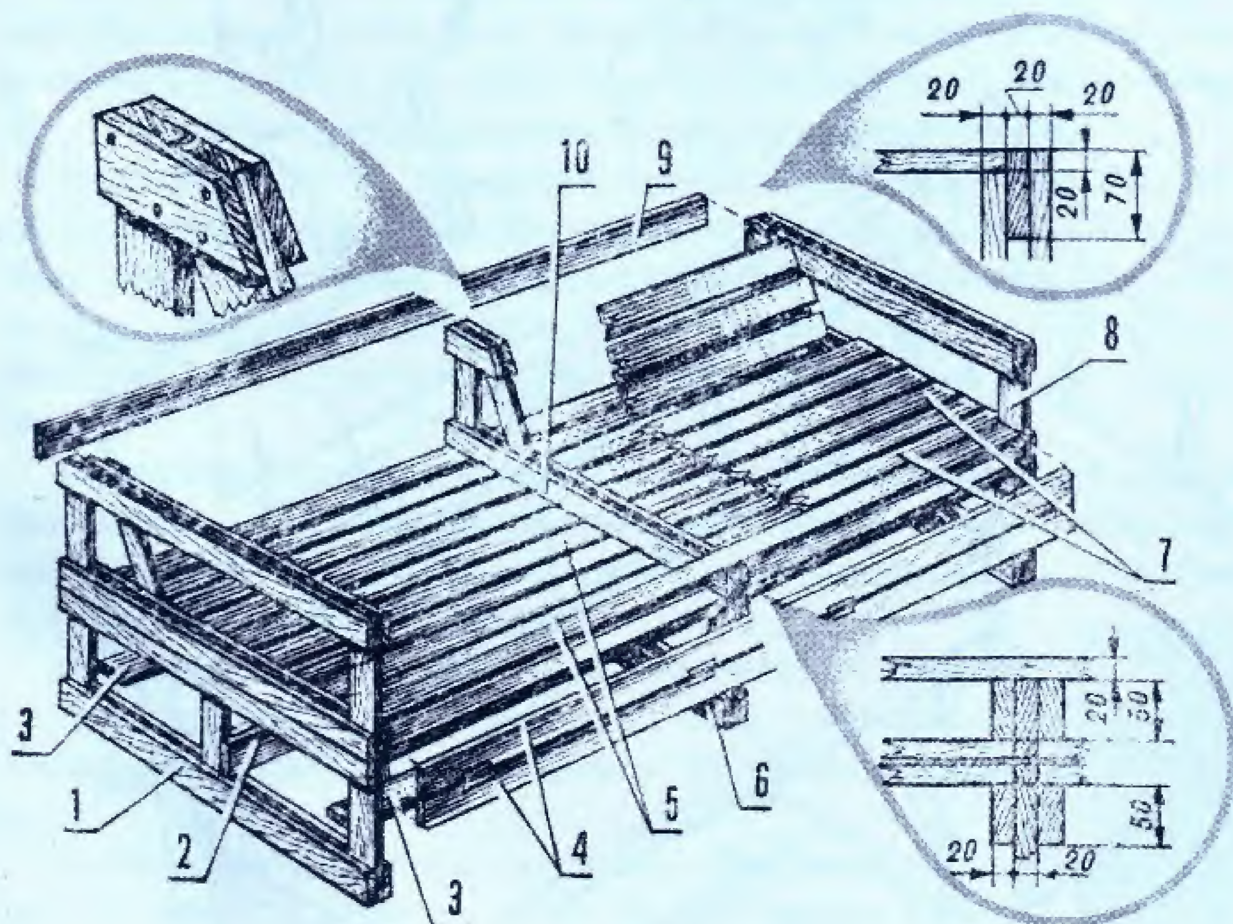
Основна тахта збирається з двох бокових рам 1, середньої опори 6, які спочатку з'єднані дошками горизонтальних стяжок, що закріплюються шурупами до нижніх горизонтальних планок рам. Потім рами встановлюємо у строго вертикальному положенні і фіксуємо діагональними стяжками по середнім вертикальним стоякам. До торців внутрішніх горизонтальних планок рам кріпимо лобову дошку і послідовно обшиваємо дошками настилання.

Диван-ліжко: 1- бокова рамка основної тахти; 2- діагональна стяжка; 3- дошки горизонтальних стяжок; 4- лобові дошки; 5- дошки настилання; 6- середня опорна рама основної тахти; 7- дошки (сидіння варіант "диван"); 8- бокова рама відкидної тахти; 9- задня горизонтальна стяжка; 10- середня опора відкидної тахти.

Відкидна тахта дещо відрізняється від основної, бо в зібраному вигляді вона слугує диваном. Її збирання слід починати з розкладки дощок настилання. На них кріпимо бокові рами 8 і середню опору 10, які фіксуються задньою горизонтальною стяжкою 9 і лобовою дошкою 4. Потім по нижніх горизонтальних планках бокових рам і середній опорі послідовно кріпимо дошки сидіння дивана 7. Лобові дошки основної тахти і відкидної з'єднуємо рояльними або карточними петлями.

Бажаємо Вам успіху!

Затишок на кухні – справа не тільки жіноча!

І, нарешті, завершальна операція – лакування виробу, зробленого власними руками.

Клин довжиною 13,5 СМ

Планка стику 2/4,8/47 СМ

100 СМ

166 СМ

151 СМ

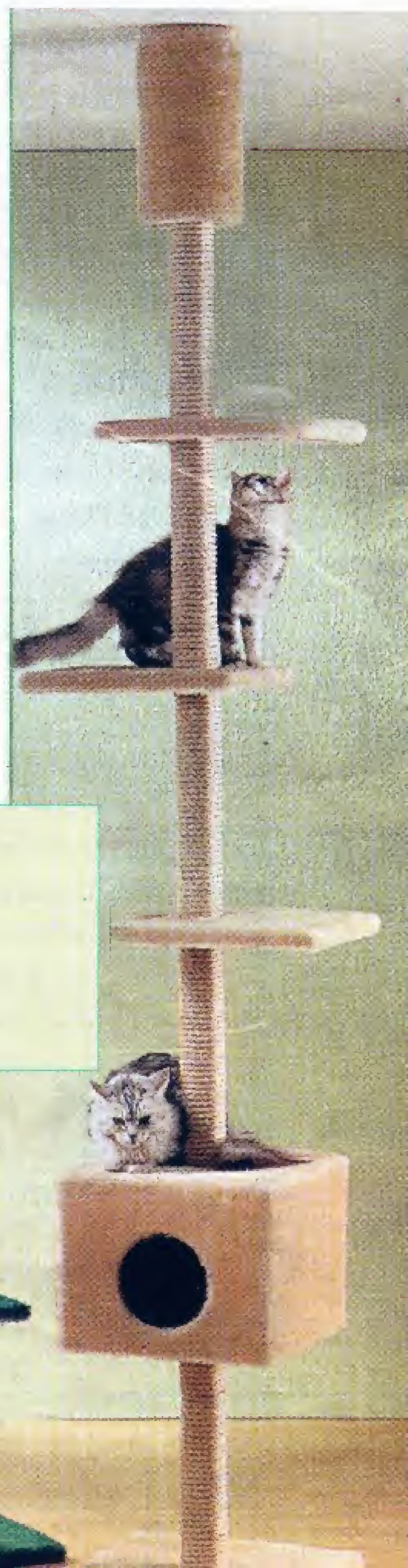
Площина сидіння 3/40/151 СМ

Заготовка стяжок спинки

Кішка в нашому домі

(Продовження. Початок у №3, 2001)

Для чого тримають кішок. Психологічні якості й особливості поведінки кішок зазвичай визначаються неправильно. Кішку вважають фальшивою, улесливою твариною, яка звикає не до людей, а до будинку, у якому живе. Вважають, що вона нездатна завчити найпростіші вправи, часто порівнюючи її з собакою, яка чудово піддається дресируванню. Але порівнювати або протиставляти цих тварин не можна, адже їх утримання людиною переслідує різні цілі.

Роль собаки завжди була набагато ширшою, тому люди вивели багато спеціальних порід. Собак дресирують, привчають до роботи, яку вони, як правило, виконують у тісному контакті з людиною. Використання ж кішок основане не на дресируванні, щоб утворити нові умовні рефлекси й навики, а на притаманних їм безумовних рефлексах. Кішка ловила мишей у лісі, те ж саме вона робить й у будинку. Більшість людей у наш час тримають кішок просто з любові до живого і вимагають від них лише охайності.

Поведінка. Безумовно, кішки поступаються собакам в індивідуальній прихильності до людини, але все-таки, якщо вони правильно виховані, дуже звикають і люблять своїх вихователів, радіють їх приходу, супроводжують їх на прогулянках, причому легко навчаються ходити на повідку, знають своє ім'я, швидко й охоче йдуть на голос господарів.

При переїзді на нову квартиру чи при виїздах на дачу такі виховані з любов'ю кішки не тікають, а в присутності своїх господарів швидко освоюються і почувають себе добре на новому місці.

Кішок можна дресирувати, але тільки гуманним, заохочувальним методом. Вимагань, а тим більше покарань вони не переносять. Незважаючи на сильно виражені у них інстинкти хижака, що виявляються у полюванні на мишей, пташок, кішки дуже миролюбиві й прекрасно уживаються з іншими тваринами. Давно вже застаріло прислів'я "*живуть, як кішка із собакою*". Насправді кішки й собаки в будинку прекрасно уживаются, дружать і люблять один одного. Не чіпають кішки їжаків, птахів й інших тваринок, що проживають у будинку.

Знаючи про дуже розвинутий материнський інстинкт кішок, їх

давно й широко використовують у тваринницьких господарствах для вигодовування соболят і лисят. У зоопарках вони вигодовують навіть крупних хижаків.

"Березневі коти". Ростуть і формуються кішки швидко. Статева зрілість настає у 7-8 місяців, а фізичний розвиток закінчується у віці 1,5 року. Як правило, в кішок протягом року буває два приплоди кошенят. Спаровуються вони у лютому й початку березня, і повторно у липні - серпні, з невеликими відхиленнями у той чи інший бік. "Березневі коти", що влаштовують концерти на дахах та у дворах, загальновідомі. У період охоти у кішки спостерігається підвищена збудливість та нервозність, день і ніч вона ходить по квартирі, голосно нявкає, вигинаючи спину, тікає з будинку з першою ж нагодою. Коти в цей час також прагнуть утекти з будинку, пропадають тижнями, а повертаються голодні, худі, часто поранені в бійках із суперниками. Якщо кота не випускають з дому, він залишає в різних місцях квартири крапельки сечі, яка має різкий і неприємний запах. Якось карати його в даному випадку не має сенсу, тому що це робиться рефлекторно.

Якщо ви не хочете "потомства". Власникам тварини, а особливо кішок, необхідно вирішити - чи потрібні їм кошенята і якщо ні, то необхідно вдатися до оперативного втручання. Зараз у кожному зоомагазині пропонується і інший спосіб позбавити тваринку і себе від "нічних пісень" - таблетки, найпоширенішими з яких є "Контрасекс". Але якщо ваша тваринка знаходиться "в системі" більше року, то це може спричинити злоякісні пухлини, деформацію і загнивання внутрішніх статевих органів і навіть туберкульоз. Крім того, з віком тварини, яким не зроблена операція, стають більш агресивними, злими, неспокійними, періоди охоти частішають, і навіть можуть бути два рази на місяць. А в цей час ваша тваринка дуже страждає, тому раджу замислитися над тим, що можливо, варто постраждати один раз, зробивши операцію, чи... Такі операції не складні, особливо у котів, і коштують, залежно від престижу ветклініки - $20-40.

Якщо ви вирішили не боротися з природою. Якщо ви вирішили не боротися з матінкою-природою, то варто ознайомитись з наступною інформацією.

Вагітність у кішок триває 55-60 днів. Як правило, народжується 3-5 кошенят. Новонароджені зовсім безпомічні, з заплющеними очима й нерозкритими вушними проходами. Відкриваються очі й вушка в них на 9-12-й день після народження.

Кішка годує кошенят молоком 30-40 днів. Кошенят вже у місячному віці можна віднімати від матері й передавати новим власникам.

Приблизно з двадцятого дня кошенятам материнського молока починає невистачати, тому їх потрібно потроху підгодовувати підігрітим сирим коров'ячим молоком. Оскільки котяче молоко містить набагато більше білків і жирів, ніж коров'яче, на літр коров'ячого молока треба додавати одне яйце.

Через 4-5 днів молоко можна замінити рідкими молочними кашами, а ще через 2-3 дні - кашами, звареними на м'ясному бульйоні. Кошенята швидко звикають їсти із блюдця: для цього достатньо нахилити їх голівки й злегка змочити молоком мордочки.

У місячному віці кошенятам потрібен вже концентрований корм: небагато (3-5 грамів) сирого м'ясного фаршу.

Кішка теж "відчуває" потребу своїх діток у додатковому кормі й приносить їм шматочки м'яса чи риби зі своєї порції.

Спочатку м'яса потрібно давати небагато, не більш ніж половину чайної ложки фаршу в день, причому ця норма поділяється на 2-3 годівлі. У перші дні годівлі потрібно уважно стежити за станом шлунка кошеняти й у випадку поносів тимчасово припинити підгодовування.

Годування. Варто зауважити, що серед різноманіття сучасних спеціальних кормів кішка сама повинна вибрати ті, які їй подобаються. Крім того раджу час від часу міняти корми (наприклад з куркою поміняти на корм з тунцем і т.д), а не зупинятись на одному, адже якщо сьогодні він їй подобається, це зовсім не означає, що вона буде їсти його завжди. Тому, якщо раптом ваша киця втратила апетит, не поспішайте до лікаря - вона не захворіла, просто спробуйте інший корм.

Сучасні корми містять всі необхідні тварині вітаміни, мінерали і мікроелементи, тому, якщо ви регулярно згодовуєте такий корм вашому ласунчику - можете не хвилюватися за його здоров'я.

Але якщо ви помітили, що у вашої кішечки дуже сильно випадає шерсть, необхідно підгодувати її спеціальними вітамінами, або зробити вітамінну ін'єкцію.

Взагалі коти підходять до своєї мисочки близько 35 раз на добу, тому бажано слідкувати, щоб вона весь час була наповненою, в ідеальному варіанті - кожен раз різними стравами.

Розплата за свободу. У містах власники кішок у більшості випадків не випускають їх взагалі на вулицю. На відміну від собаки кішка може провести усе своє життя (а воно триває до 15 років) у стінах будинку. Це досить правильно, адже тварина не бачить свободи, яку втрачає, тому їй нема чого сумувати, адже за все треба платити: за теплу безпечну квартиру, увагу, завжди вчасний і смачний обід. Крім того, виходячи на вулицю, кицька може захворіти, а потім заразити господарів будь-якою хворобою. До речі, час від часу раджу давати кішці антигельмінтні таблетки, бо яйця глистів, принесені з вулиці на черевиках, осідають на вусах, шкірі і можуть спричинити хворобу.

Якщо у тварини з'явилися ознаки захворювання: млявість, відмовлення від корму, паплюж, розчеси, бесшертні місця, - потрібно звертатися до ветеринарного лікаря.

***

Щоб кішка не подерла ваші улюблені крісла раджу купити їй спеціальну дерев'яну дощечку, яку можна оббити канатиком, і показати їй, що тут треба "гострити" кігті. До того ж кігті краще підрізати. Це робиться або спеціальними ножицями, або звичайними щипачками, які ми застосовуємо для манікюру. Обрізати треба самий кінчик і, обов'язково, навкіс.

Якщо ви - уважний хазяїн, ви обов'язково помітили, що іноді, особливо вранці і увечері, ваша киця починає "бурчати" і рухати передніми лапками, наче вона щось "топче". При цьому в неї спостерігається невелике слюновиділення, вуха пригинаються, очі примружуються... Якщо у вас є можливість, підставте їй свою руку, адже це краще, ніж вона буде "топтати" крісло. Цим актом вона висловлює свою любов і ніжність до вас. Будьте і ви такими по відношенню до неї.

Урзікова О.В.

Фіранки з очерету

Якщо є бажання, то зробити своїми руками можна будь-що. Наприклад, із звичайного очерету, зарості якого часто зустрічаються на берегах українських водоймищ, можна зробити "в'єтнамські" фіранки на двері чи вікна. Такий оригінальний і красивий, а головне - екологічно чистий предмет додасть інтер'єру вашої оселі неповторного колориту.

Підвіски фіранки виготовляються із відрізків (частинок) стеблин очерету, які нанизуються на волосінь. Довжина підвісок визначається висотою двірного чи віконного пройому. Очерет для фіранок заготовляють таким чином: відрізають частинки у місці колінця (вузла) стеблини очерету гострим ножем, обертаючи стебло. Майте на увазі, що частинки повинні бути жорсткими. Із одного стебла очерету, як правило, можна відрізати 3-4 частинки.

Волосінь через частинки очерету протягується за допомогою дроту з петелькою на кінці. Діаметер дроту - 1,5 мм. Зрозуміло, що дріт має бути довшим за частинки очерету. Між частинками роблять прокладки, вирізані із м'якої пластмаси яскравих кольорів. Це робиться не лише для краси, але й для зменшення шелесту, що виникає, коли підвіски фіранки рухаються. Для прокладок можна використати також кольорові пластмасові іграшки. В середині кожної прокладки треба проколоти шилом отвір, трохи більший за петлю на дроті, щоб утримати частинки на місці. У кінці кожної волосіні прив'язується петля із дроту і "втоплюється" у нижній прокладці. Потім на волосінь нанизуються по черзі: прокладка - частинка очерету, прокладка - частинка очерету і т.д. Нанизавши підвіску необхідної довжини, кінець волосіні протягують у отвір бруска і зав'язують або кріплять будь-яким надійним способом. Довжина бруска, до якого кріплять підвіски, визначається шириною дверного чи віконного пройому; товщина його - 10 мм, висота - 50 мм. У бруску через кожні 15 мм просвердлюють ряд отворів діаметром 1,5 мм для кріплення підвісок, отвори для прикріплення бруска до стіни, а також отвори для фіксації декоративного килимка (рис.1). Цей килимок може бути сплетений з очерету, зв'язаний чи вишитий власноручно. Ширина килимка - 70 мм. Прикріплюється він до бруска за допомогою пружини, яку можна зробити із дроту діаметром 1,2 мм (кінець пружини загнути з іншої сторони бруска). На рис.2 зображено фіранку з очерету у готовому вигляді.

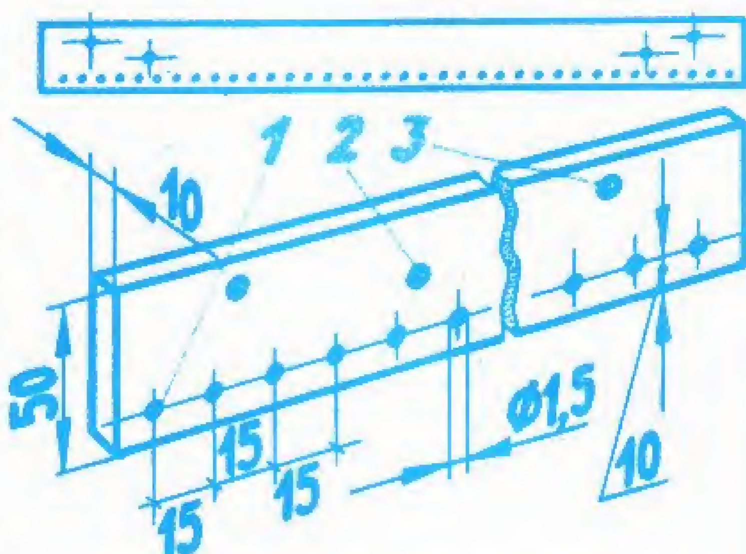

Рис.1: Несучий брусок фіранки: 1,2,3 - отвори для підвісок, кріплення бруска та килимка.

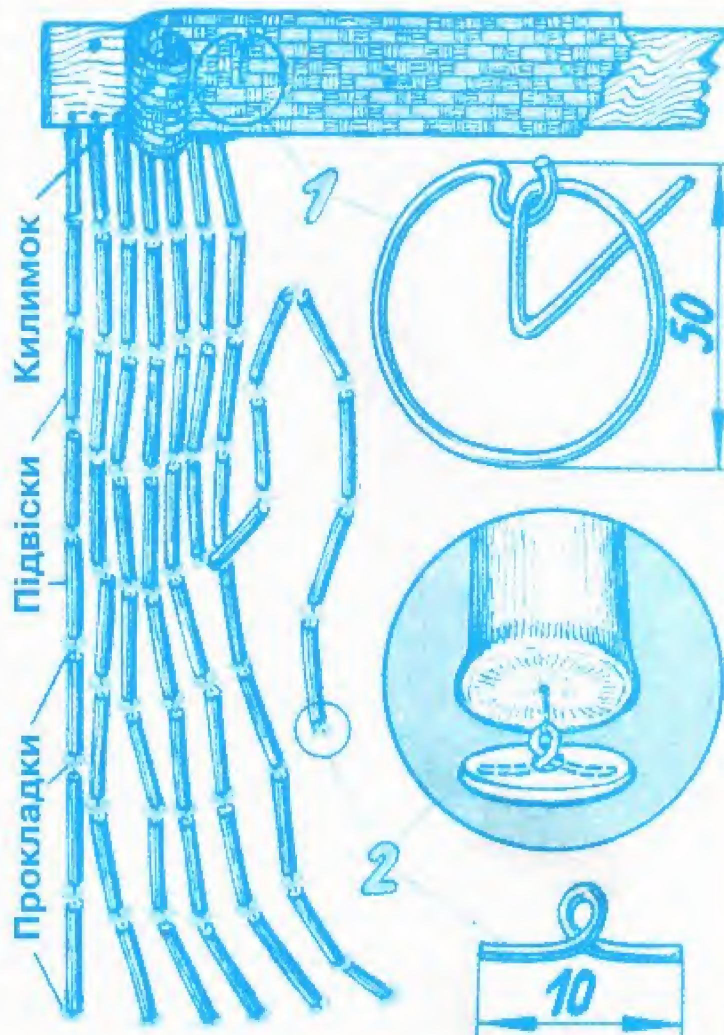

Рис.2: 1 - пружинка для кріплення килимка; 2 - стопорна петля з дроту.

Наш ДІМ

№ 4, 2001

Виробничо-практичний журнал

Виходить 6 разів на рік

Заснований у червні 1997 р.

Додаток до журналу

«Дім, сад, город»

Головний редактор:

Петро Влас

Літературний редактор:

Валентина Кротенко

Верстка, дизайн, макетування:

Яна Дулицька

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс 74453, вартість передплати 1 номера в 2001 році – 2,55 грн.

Рег. КВ № 812 від 07.07.94

Підписано до друку

Зам. 01-2200

Тираж 14100 прим.

02094, Київ-94, вул. Гагаріна, 17а

Тел./факс: 477-73-01

Друк ТОВ "Новий Друк", 02094, Київ, вул. Магнітогорська 1, тел. (044) 558-29-60

Свою мрію втілити в реальність допоможе підприємство "Збірні будинки"!
Чекаємо Вас за адресою 252037, Київ, П. Радченка, 27
Наші тел./факси 277-68-36 249-61-07
e-mail: sbordom@ukr.net
www.sbordom.com.ua

Дерев'яний будинок виготовлений із оциліндрованих брусків, з'єднаних класичним кутовим способом. особливість проекту у використанні круглих брусів, "випущених" в інтер'єр. Сюди гармонують віконні рами з дерев'яними переплітами. З боку фронтона знаходиться шестикутний еркер, який закінчується балконом. Оптичним акцентом головного фасаду є зимовий сад. Ці деталі наповнюють будинок світлом і створюють затишок в чудових внутрішніх покоях. Планування першого поверху можна охарактеризувати як відповідаюче скандинавській концепції загального багатофункціонального простору, у якому протікає життя сім'ї. Відкриті переходи і "м'яке" зонування створюють з однієї сторони – "єдиний" життєвий простір, а з другої – надають можливість для усамітнення і тихих улюблених занять. На першому поверсі передбачена спальня, яку можна використати як робочий кабінет. Верхній поверх в цьому варіанті призначений для дітей. Мансардне вікно на одному із схилів даху є доповненням світу для дитячої кімнати, а балкон над еркером – затишним куточком, де приємно тихо посидіти на свіжому повітрі.

Чому все більше сімей цікавляться журналом "Наш дім"!?

Тому що:

1. Багато сімей прагнуть здійснення своєї заповітної мрії – мати власний дім. А саме в цьому журналі даються поради щодо будівництва і облаштування омріяної власної оселі. Так, тільки в 2000 році тут представлено понад 30 проектів котеджів для приватних забудовників. У 2001 році їх буде наведено ще близько 40.

2. Тут є рубрики "Поради господині", "Поради господарю". Даються поради для дітей. Отже, ми – для ділової сім'ї.

3. Наші поради по облаштуванню житла мають практичний характер. Запропоноване легко повторити в домашніх умовах. Ми також постійно подаємо цінні відомості про будівництво і облаштування домівок за кордоном.

4. У журналі беруть участь дописувачі зі всіх куточків України. Часто пишуть сім'ями. І ще й отримують гонорар.

5. Журнал - супердешевий! Вартість його передплати в 2001 році на 2 місяці 2,55 грн. (виходить 1 раз у 2 місяці). Передплатний індекс 74453. Вигідно передплатити комплект журналів "Наш дім" і "Дім, сад, город" (присадибне і дачне господарство). Передплатний індекс 21871. Вартість передплати комплекту на 2 місяці 5,50 грн.

ВИРІШУЙТЕ НА СВОЮ КОРИСТЬ!
Однак найцінніше, що потрібно для будівництва і облаштування Вашого Дому – це інформація!

Наш журнал – для всієї сім'ї!